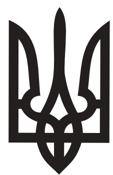

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Захоплення

На велосипеді можна й море об'їхати

СТОР. 8

За листом читача

Тарас не може прокинутися після простої операції

СТОР. 13

Екологія

Кліматичний саміт у Копенгагені

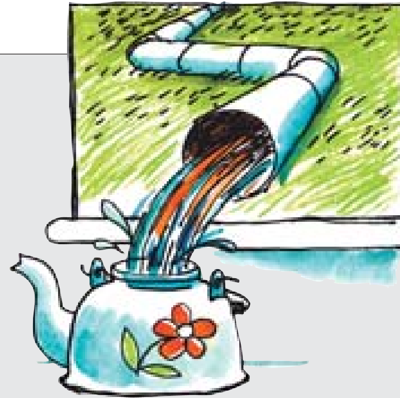

СТОР. 14

№ 231 (4731) СУБОТА, 5 ГРУДНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Завтра — День Збройних Сил України

Армія оптимізується, затягує паски і крокує до професіоналізму

ПРИВІТАННЯ

Особовому складу, ветеранам та працівникам Збройних Сил України

Прийміть найщиріші вітання з нагоди знаменної для нашої держави дати — 18-ї річниці Збройних Сил України.

Українська армія, успадкувавши багаті й славні історичні традиції національної військової справи, сьогодні продовжує утверджувати свої потенціал, гарт і звитягу в органічній і нерозривній сполуці народ—армія—держава.

Попри всі складнощі і труднощі нинішнього часу, Збройні Сили України гідно виконують свою високу суспільну місію: надійно стоять на захисті безпеки, суверенітету та незалежності рідної держави, оберігають недоторканність її кордонів, достойно представляють свою країну в численних миротворчих місіях у всіх куточках планети, успішно протистоять різноманітним новітнім загрозам і викликам.

СТОР. 10

Фото надано прес-центром Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

Армії незалежної України завтра виповнюється 18 років. Для людини це вік виходу в самостійне життя, юність, наповнена не тільки мріями, а й конкретними діями для їх досягнення. Те ж саме відбуватиметься і з Збройними Силами. Днями на зустрічі з представниками військово-дипломатичного корпусу начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник **Іван Свида** озвучив плани щодо подальшого існування нашої армії.

СТОР. 10

ПОДІЇ

7 грудня — День місцевого самоврядування

Громади хочуть розвитку, але...

Найефективніший інструмент у кризових умовах — це пряма співпраця органів центральної та місцевої влади. Про це на прес-конференції наголосила голова Чернігівської обласної ради, віце-президент Української асоціації місцевих та регіональних влад Наталія Романова. «Така пряма співпраця у нас сьогодні є», — сказала вона.

Наталія Романова розповіла, що впродовж нинішнього року представники асоціацій місцевих та територіальних влад, малих міст, міст і громад, сільських і селищних рад мають можливість співпрацювати з урядом, обговорювати всі нормативні документи, які стосуються територіальних громад.

Наталія Романова висловила стурбованість тим, що парламент не зміг подолати вето Президента на новий Бюджетний кодекс. Голова Чернігівської облради наголосила, що нова редакція головного фінансового документа вперше передбачає для кожної територіальної громади формування бюджету розвитку, — сказала вона.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 4-5 СТОР.

Брюссель вимагає реформ і війни з корупціонерами

Учора в Києві відбувся тринадцятий саміт Україна—Європейський Союз. Зміни клімату, всесвітня економічна і фінансова криза, енергетична безпека та нова Угода про асоціацію стали ключовими питаннями, що обговорювалися на найвищому рівні. Україну на саміті представляв Президент Віктор Ющенко, Європейський Союз — Президент Єврокомісії Жозе-Мануель Баррозу, прем'єр-міністр головуючої в ЄС Швеції Фредрік Райнфельдт. Під час зустрічі було підписано угоди про стратегічну співпрацю з Європейською поліційною службою «Європол» та про створення філії Європейського інвестиційного банку в Україні.

СТОР. 7

«Нафтогаз» розрахувався з «Газпромом»

НАК «Нафтогаз України» вчасно й у повному обсязі розрахувався з «Газпромом» за імпортований у листопаді 2009 року газ. Компанія одержала відповідне підтвердження від банку-кореспондента, **повідомляє прес-служба НАК.** Ця сума становить 770 млн. дол. США.

«Незважаючи на всі внутрішні економічні й політичні труднощі, компанія й надалі виконуватиме свої стратегічні завдання: забезпечення українських споживачів достатніми обсягами газу й здійснення безперебійного транзиту газу по території України», — сказано в заяві.

В Україні вироблено 1,2 мільйона тонн цукру з буряку врожаю 2009 року

КОРОТКО

■ В акваторії Чорного моря на суховантажі «Святий Стефан» з українською командою від інтоксикаційного отруєння помер один член екіпажу, ще четверо моряків госпіталізовані, **повідомляє прес-служба МНС.**

■ У зв'язку з підвищенням середньодобової температури повітря в Ялті припинили подачу централізованого опалення до житлового фонду, **повідомив начальник управління міського господарства Микола ГЕРОН.**

■ За даними моніторингу, який проводить Державна інспекція з контролю за цінами щодо п'яти основних операторів Івано-Франківської області, роздрібні ціни на світлі нафтопродукти на Прикарпатті почали знижуватися. Літр 95-го бензину нині коштує 7,35 грн., **повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Обіцяли-балакали, а голосів забракло

Нинішнього тижня, який у парламенті був пленарним, політики обіцяли неабияку порцію «смаженого». Партія регіонів погрожувала не лише відставкою «соціального» міністра через невиконання закону про зростання мінімальних зарплат і пенсій, а й збиранням підписів про ініціювання відставки уряду. Коаліціянти, передусім БЮТ — подолати президентське вето на зміни до цьогорічного держбюджету та підвищити акцизи на цигарки й отримати на подолання епідемії грипу завітний «мільярд», а від подорожчання цигарок — 190 мільйонів гривень. А ще в розпал президентської виборчої кампанії суттєво перекроїти виборчий закон, унеможлививши фальсифікації.

Однак революційний запал у політичних супротивників загадково згас. Голосів для подолання вето щодо «грипозного мільярда» забракло, з 243 поправок до закону про вибори Президента, на розгляд яких потратили майже весь сесійний вівторок, не пройшла жодна. Акцизні ставки на тютюн також залишилися на нинішньому рівні. Якщо акцизи ще можна списати на «плідну роботу тютюнового лобі з депутатським корпусом», то в голосуванні за зміни до держбюджету та виборчого закону правили балом лише суто політичні інтереси. За висловом одного з депутатів, «кожна політична сила вже примостила виборчий закон під свого кандидата і свій сценарій», тож змінювати правила гри, коли перегони вже розпочалися, не бажає. Хоча з рішення Конституційного Суду про визнання низки положень чинного закону про вибори неконституційними, яке має не рекомендаційний характер, як попередні висновки Венеціанської комісії, а є нормами прямої дії. Тепер виборчий закон нагадує чудисько без рук і ніг: норми, «забраковані» КС, із закону вилучено, натомість жодних виправлень і доповнень до нього не внесено.

Так само тихо «з'їхали» регіонали й з теми про відставку міністра праці та соціальної політики Людмили Денісової — після бурхливого «розпинання на хресті» міністра в сесійній залі, не наполягаючи на голосуванні власної ж постанови. Хоча й пообіцяли, що питання про відставку з порядку денного не знято, а міністру «довго так легко дихати не доведеться».

Затихли в парламенті й розмови про ймовірність переформатування коаліції. Найцікавіше пояснив це Перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Лавринович в інтерв'ю одному з російських часописів: «Парламентської коаліції юридично й фактично не існує! Тому розвалити її неможливо. Відставка уряду буде обов'язково, оскільки, швидше за все, буде обраний новий склад парламенту». А шанс на утворення нової коаліції ще в нинішньому парламенті оцінив як «теоретично дуже малий».

Натомість поза парламентом із вуст кандидатів у Президенти та інших політиків лунають дедалі нові й нові заяви про можливість співпраці та спільного позиціювання нинішніх політичних опонентів. Хто з ким може поділитися посадами прем'єра, глави парламенту та іншими «ласими шматками». Звісно, якщо вибори відбудуться, і з таким недосконалим законом буде визнано їх результати.

Юліана ШЕВЧУК.

І знову про соціальні стандарти

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Денне засідання 4 грудня

Після оголошення депутатських запитів народні депутати заслухали звіт міністра праці та соціальної політики Людмили Денісової та голови правління Пенсійного фонду Олексія Зарудного щодо виконання законів України «Про встановлення прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати» та про внесення змін до Закону «Про Державний бюджет України на 2009 рік». Міністр акцентувала увагу на тому, що пенсіонери отримують підвищені виплати вчасно, а відповідні відомості друкуються без затримок. Крім того, за її словами, на виконання закону потрібні 8,2 мільярда, а наступного року більше 70 млрд.

Однак ці цифри викликали сумніви у регіоналів, і вони назвали політику уряду антинародною.

«Я не вважаю, що політика уряду антинародна. Тільки пенсії за час нашого уряду збільшені на 60%», — відреагувала на закиди Л. Денісова. Вона запевнила, що уряд виконує ухвалений Верховною Радою закон щодо підвищення соціальних стандартів, відповідно до якого пенсії багатьох пенсіонерів зросли лише на... 60 копійок. Водночас, за її словами, уряд днями на 20 відсотків збільшив виплати інвалідам війни. І запевнила: якщо будуть фінансові можливості — соцстандарти підвищуватимуть.

Проте її оптимізм знову розвіяли регіонали. Народний депутат Михайло Папієв зазначив, що за листопад уряд не доплатив від 75 до 150 гривень соціальних виплат. А Владислав Лук'янов заявив, що на «ганебні пенсії», які навіть менші за «реальний прожитковий мінімум», неможливо прожити. «Такої соціальної ганьби країна ще не бачила», — заявив голова Комітету з питань соціальної політики та праці Василь Хара. Він зазначив, що плановані прожитковий мінімум 960 грн. і мінімальна зарплата 744 грн. — суперечать законодавству, оскільки остання має бути більшою. Голова профільного комітету запропонував підтримати відставку міністра праці та соціальної політики Людмили Денісової.

У свою чергу, голова правління Пенсійного фонду Олексій Зарудний акцентував увагу на тому, що у пенсіонерів немає підстав для хвилювання, і належні виплати вони отримають у встановлені терміни.

А голова Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Валерій Сушкевич і бютівці, зокрема Остап Семерак і Дмитро Ветвицький, запевняли, що уряд виконує пенсійне законодавство, а у рік фінансової кризи поповнювати бюджет і підвищувати соціальні стандарти дуже важко. Крім того, підстав для відставок немає.

З чим не погодився комуніст Петро Цибенко. «Як може міністр агітувати проти підвищення соціальних стандартів? — обурювався він. — І відстоювати встановлення пенсії людині, яка втратила працездатність, у 507 гривень?!» Водночас він розкритикував сам звіт міністра соціальної політики та праці.

Парламентові не вистачило голосів (150 «за»), щоб зажадати від Президента України внести у Верховну Раду подання на звільнення Володимира Стельмаха з посади глави Нацбанку.

Під час перерви регіонал Микола Азаров заявив, що питання про відставку міністра праці та соціальної політики Людмили Денісової «не знято з порядку денного». За його словами, Партія регіонів не порушувала питання відставки міністра через те, що воно не було внесено до порядку денного засідання.

Після перерви народні депутати розпочали розглядати у другому читанні проект про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти.

Законопроект, зокрема, передбачає спрощення процесу державних закупівель, створення умов для дієвої прозорості і доступності надання та отримання інформації про державні закупівлі на основі європейського досвіду (розміщення інформації щодо держзакупівель на веб-сайтах замовників та в державному офіційному бюлетені з питань державних закупівель уповноваженого органу). А також встановлені вартісної межі, починаючи з якої застосування закону є обов'язковим: для товарів і послуг, якщо вартість закупівлі дорівнює або перевищує 100 тисяч гривень, а для робіт — 300 тисяч гривень (500 тисяч гривень — при закупівлі за кошти підприємств). Під час підготовки законопроекту враховані пропозиції, які надходили від громадських організацій, зокрема Асоціації міст України та громад тощо.

На початку ранкового засідання народні депутати привітали з днем народження своїх колег Володимира Бондаренка, Юлію Ковальову і Святослава Олійника.

Наталя ДАВИЧ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Андрій Клюєв, Сергій Міщенко.

Замість мільярда — двісті мільйонів гривень

Вечірнє засідання 3 грудня

На початку засідання парламентарії ухвалили в першому читанні проект змін до Закону «Про дипломатичну службу». За словами автора законопроекту народного депутата Бориса Тарасюка, цим документом пропонується регламентувати правовий статус та порядок присвоєння і позбавлення дипломатичних рангів, визначити чіткий перелік органів, що входять до системи дипслужби та перелік посад, уточнити критерії та порядок добору на дипломатичну службу, порядок призначення на дипломатичні посади і звільнення з них.

Далі Верховна Рада перейшла до повторного розгляду повернутого Президентом законопроекту «Про внесення змін до Закону «Про Державний бюджет на 2009 рік», який передбачав виділення Міністерству охорони здоров'я 1 мільярда гривень на антигрипозні заходи. Президент, зокрема, пропонував, щоб додаткові кошти було залучено не за рахунок перерозподілу доходів Національного банку, яких насправді немає, а за рахунок збільшення державних внутрішніх запозичень та відповідного збільшення державного боргу і дефіциту державного бюджету. Разом з тим голова Комітету Верховної Ради з питань бюджету Микола Деркач зазначив, що 2 грудня Кабінет Міністрів подав на розгляд Верховної Ради пропозиції стосовно зменшення видатків на антигрипозні заходи з 1 мільярда гривень до 608 мільйонів 216 тисяч гривень, проте через відсутність кворуму засідання Бюджетного комітету не відбулося. Відтак прогнозованими були й негативні результати повторного подолання вето Президента на цей закон — «за» проголосували лише 227 народних депутатів.

Не зумівши подолати вето глави держави на урядовий законопроект, Верховна Рада перейшла до розгляду альтернативного, внесеного народним депутатом Миколою Азаровим. Зазначений проект змін до Закону «Про Державний бюджет на 2009 рік», зокрема, передбачає виділення 10 мільйонів гривень для фінансування заходів із запобігання поширенню грипу Міністерству охорони здоров'я та 100 мільйонів гривень субвенції з держбюджету місцевим бюджетам на фінансування аналогічних заходів. Більшість народних депутатів вирішили, що до кінця року цих коштів має вистачити, тож у першому читанні цей законопроект підтримано 416 голосами. Також ухвалено рішення про підготовку цього документа до другого читання за скороченою процедурою.

Наприкінці засідання парламентарії розпочали розгляд законопроекту про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти та до його завершення встигли розглянути 126 поправок.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

ВИБОРИ-2010

Починати з себе

Першим законопроектом, який внесе до Верховної Ради в разі своєї перемоги у виборах на пост глави держави Арсеній Яценюк, буде документ про скасування недоторканності Президента. **За інформацією на сайті «Фронту змін»,** про це він заявив під час зустрічі з трудовим колективом Крюківського вагонобудівного заводу в Кременчуці, що на Полтавщині.

«Я почну з себе. Мені боятися нічого, — сказав він. Арсеній Яценюк підкреслив, що «треба своїм прикладом показувати, тоді буде й конституційне, й моральне право сказати: «Я інший, тому прошу, щоб ви також змінювалися».

Не розділяти, а поєднувати

Передвиборна програма Віктора Ющенка — це програма державника, зрілого й досвідченого керівника країни, який багато зробив для неї. Таке переконання висловив лідер донецького обласного виборчого штабу цього кандидата, голова донецької «Нашої України» Антон Клименко.

За його словами, у програмі немає пошуку ворогів, **ідеться на інтернет-ресурсі «Нашої України».** «Це програма лідера, який іде попереду народу, який показує дорогу, а не тішить слух популістськими гаслами. Президент продемонстрував, що в нього є бачення того, якою буде Україна подальші п'ять років», — наголосив А. Клименко.

Він додав, що в запропонованих реформах держави й суспільства чітко виділено «слабкі місця» і є чітка відповідь, як вирішити проблеми сьогодення. Вони складаються з конструктивних пропозицій та спрямовані на те, щоб поєднувати, а не розділяти, будувати, а не руйнувати, переконувати, а не змушувати, зазначив донецький «нашоукраїнець».

«У своїй програмі Віктор Ющенко відповідає на питання, які дійсно сьогодні хвилюють людей: конституційна реформа, вибори до Верховної Ради — за відкритими списками, до місцевих рад — за округами, скасування недоторканності депутатів, упровадження справедливої системи нарахування пенсій та заробітних плат, утворення антикорупційного бюро, податкова реформа, реформа місцевого самоврядування, створення прозорого і цивілізованого ринку землі та багато чого іншого», — підсумував Антон Клименко.

Голосувати так, щоб не було соромно

Перебуваючи з поїздкою на Вінниччині, кандидат на найвищу посаду в країні Анатолій Гриценко підкреслив важливість майбутніх виборів та попросив громадян «використати цей шанс із розумом».

«Замість того, щоби прийти на виборчі дільниці й проголосувати проти всіх або взагалі проігнорувати вибори, краще дати шанс новим людям, а не залишати старих на тих же посадах», — наголосив він.

На думку А. Гриценка, голосуючи «проти всіх», люди втрачають шанс на позитивні зміни, бо при владі залишається ті самі особи — Віктор Янукович і Юлія Тимошенко. Тому політик радить обирати більш ефективних політиків й робити свій вибір не за красиві обіцянки, а дивитися, чим той або інший кандидат займалися до того, яких реальних результатів досягли.

«17 січня треба проголосувати так, щоб 18-го не було соромно», — наголосив кандидат.

Також **А. Гриценко на своєму сайті зазначив,** що не вступатиме в дискусії з іншими кандидатами та не використовуватиме жодні брудні піар-технології задля дискредитації опонентів. «Я не дискутуватиму, а працюватиму, як працюю зараз, розуміючи свою відповідальність».

«Тільки пенсії за час нашого уряду збільшені на 60%», — відреагувала на закиди Л. Денісова

Усі свердловини мають працювати на державу, а не на чиюсь кишеню

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин наголошує на необхідності забезпечення прозорості вирішення усього комплексу питань у газовій сфері.

Про це В. Литвин заявив у п'ятницю в Рівненській області в інтерв'ю журналістам після відкриття газопроводу у смт Соснове (Березнівський район) та спілкування з його жителями. Прокладання газопроводу відбулося за сприяння Голови Верховної Ради України.

— Цієї події поліщуки чекали з нетерпінням, бо тепер одержали можливість облаштувати свої оселі зручностями, не гіршими, ніж у городян, — каже народний депутат України Микола Шершун, який супроводжував главу парламенту під час поїздки на Рівненщину і сам багато зробив для розвитку цього краю, зокрема і в питаннях газифікації поліських сіл.

— Півроку тому я звернувся до Володимира Михайловича з проханням допомогти у фінансуванні завершення газогону до Соснового — залишалося прокласти якихось півтора кілометра труб, — веде далі М. Шершун, — і він посприяв у виділенні 2,5 мільйона гривень для цього.

В. Литвин охарактеризував значення газифікації для відродження села як «ключове та визначальне». Він зауважив, що міста в Україні газифіковані на 80%, а села — в середньому на 38%, при цьому в Рівненській області цей показник значно менший.

«Тому я глибоко переконаний, що однією із нагальних проблем, яку має розв'язати влада після завершення політичної кампанії, — забезпечення енергоносіями населених пунктів, насамперед у сільській місцевості, — заявив керівник парламенту. — В іншому випадку всі заклики до людей повертатися у села залишаться гаслами». В цьому контексті він висловив думку про необхідність передусім «завершити побудову тих газопроводів, які готові на 80%, а потім чітко визначити фінансування для повної газифікації сільської місцевості».

В. Литвин також заявив про необхідність «навести лад у питаннях, пов'язаних з власниками газових мереж та облгазів». «Я переконаний, що вони мають бути у державній власності, бо газові мережі повинні працювати не на збагачення окремих осіб, а на всіх людей, тим паче що це проблема національної безпеки держави», — зазначив він.

Відповідаючи на запитання журналістів щодо формування ціни на газ, Голова Верховної Ради України зазначив: «Та ціна на блакитне паливо, яка сьогодні заявлена українською стороною як велика перемога, є абсолютно не підйомною для країни. На цьому тлі фарисейськими видаються запевнення у тому, що ціна на газ для промисловості й комунальних потреб не буде підвищуватися. Якщо це так, треба сказати, за рахунок чого влада збирається покривати різницю».

Торкаючись питання щодо газу власного видобутку, В. Литвин висловив переконання, що «нам усією громадою треба вимагати оприлюднення інформації про те, кому передані газові свердловини», зазначивши: «Всі свердловини мають бути повернені у державну власність». «Собівартість одного кубометра газу власного видобутку становить близько 50 доларів, продається він за загальносвітовими цінами, а різницю спритні ділки кладуть собі в кишеню», — пояснив В. Литвин.

***

А напередодні, відповідаючи на запитання журналістів на пресконференції у Львові, Голова Верховної Ради Володимир Литвин зауважив, що внесення змін до законодавства про вибори глави держави на підставі рішення Конституційного Суду убезпечило б країну від затягування виборчого процесу.

«Для того, аби убезпечити країну від затягування виборчого процесу, потрібно було б внести мінімальні зміни до закону про вибори Президента на підставі рішення Конституційного Суду. Було б також добре, якби ще й були враховані рекомендації Венеціанської комісії, що продемонструвало б цивілізованість країни», — наголосив він.

Говорячи про пропозицію Президента провести консультації і повернутися до розгляду змін до закону про вибори глави держави, В. Литвин висловив думку, що до цього питання можна повернутися, підготувавши за результатами консультацій новий законопроект. «Я вважаю, що варто було б зробити це зараз, а не за декілька днів до голосування, бо, враховуючи українську практику, я не виключаю того, що після першого туру в нас будуть пропонуватися зміни до закону про вибори Президента з урахуванням того, наскільки успішно будуть реалізовані політичні сценарії, підготовлені тією чи іншою політичною силою», — сказав він, не виключивши, що певні політичні сили намагатимуться «підігнати» закон під бажані результати, «під обставини, які будуть складатися».

«Після президентських виборів необхідно розробити і прийняти виборчий кодекс, який визначатиме правила гри щодо обрання Президента, Верховної Ради і місцевих органів влади, в якому домінуватиме мажоритарний принцип формування представницької складової влади», — підсумував керівник парламенту, додавши, що через нерозв'язання цієї ключової проблеми «країну лихоманить».

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Володимир Литвин під час урочистого відкриття газопроводу у смт Соснове.

ПРИВІТАННЯ

Працівникам статистики України

Прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята — Дня статистики України!

Статистика є невід'ємною й фундаментальною складовою української державності, надзвичайно важливим чинником творення громадянського суспільства. Встановленням професійного свята засвідчено визнання вагомого внеску працівників галузі у соціально-економічний розвиток країни, виявлено високу довіру, яку покладає держава на виробників статистичної інформації.

Діяльність фахівців органів державної статистики та працівників статистичних служб інших владних структур, підприємств, установ та організацій забезпечує створення надійної інформаційної бази для потреб загальнодержавного та регіонального управління, ухвалення виважених політичних рішень, гарантує умови для широкої гласності статистичних даних щодо суспільно значущих явищ та процесів. За непростих соціально-економічних перетворень, що відбуваються нині в країні, об'єктивна та неупереджена оцінка їх результатів набуває ще більшої ваги й значення.

Сумлінна повсякденна праця статистиків якраз і спрямована на якомога повніше задоволення потреб держави та громадськості в інформації та є необхідною запорукою активної інтеграції України до світового економічного простору.

Професіоналізм статистиків, вірність високому громадянському обов'язку, відданість обраній справі, відповідальність і наполегливість викликають почуття глибокої поваги й пошани, заслуговують на слова щирої подяки.

У цей святковий день від усієї душі зичу всім вам миру, добра, міцного здоров'я, особистого щастя, родинного тепла, успіхів на благо рідної України.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Вирішувати злободенні проблеми

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Народні депутати України Іван Куровський, Борис Шиянов, Валерій Дубіль провели у Чернігові прес-конференцію, присвячену соціальним стандартам в Україні, реалізації політики уряду Ю. Тимошенко на Придесенні. Вони піддали критиці політичні сили, які, замість вироблення дієвих механізмів подолання кризи, займаються популізмом, не вирішують злободенні проблеми українського народу. Народні обранці, зокрема, вважають, що Закон «Про соціальні стандарти», прийнятий Верховною Радою, має низку істотних вад, які не помітили його автори. Насамперед він не передбачає реального збільшення пенсій для більшості категорій пенсіонерів.

— Уряд Юлії Тимошенко, незважаючи на кризу, — сказав І. Куровський, — виконує свої зобов'язання з дня у день. Бюджетники отримують зарплату. У цьому році тричі підвищувалася пенсія у середньому загалом на 28,4 гривні. На перший погляд, можна зробити висновок, що прийнятий закон про соціальні стандарти просякнутий піклуванням про усіх громадян. А що насправді? Фактично він спрямований на знищення уряду, поглиблення кризи в Україні.

— У результаті цього законодавчого акта, — зазначив Б. Шиянов, — мільйонам пенсіонерів фактично зменшено пенсію, а збільшено її майже на 1000 гривень колишнім депутатам, можновладцям. Ось така ситуація.

— Треба не обманювати пенсіонерів, — заявив В. Дубіль. — Не знущатися з них у такий спосіб. Цей закон не можуть збагнути навіть керівники, що орієнтуються на Партію регіонів. Я чув, як один відомий директор великого колективу з жахом говорив: «Що ви робите? Яким чином я у кризу забезпечу виплату підвищеної зарплати? Скороченням колективу?»

Народні обранці детальніше зупинилися на результатах діяльності уряду, БЮТ в Чернігівській області. І. Куровський, зокрема, повідомив, що за урядовою програмою уже підготовлено безкоштовно 101 тисячу державних актів на землю. За його прогнозом, у першому кварталі наступного року цю злободенну проблему для селянства буде закрито.

— Велике значення має у ці нелегкі дні підтримка державою житлового будівництва, — зазначив депутат. — Ось у Бобровиці зведений житловий будинок. У місті десятиліттями існувала безнадійна черга в 42 пільговики, інших категорій. І ось завдяки урядовій програмі 85 (!) квартир розподілять людям, які навіть втратили надію на їх отримання. Приємно, що серед новоселів будуть 20 багатодітних родин, сім'ї, які утримують інвалідів. Тобто незахищені верстви населення відчули справжню турботу про них. Я вважаю, що це одне із найбільших досягнень уряду.

Б. Шиянов також проінформував про нинішні великі темпи шляхового будівництва, ремонту доріг на Придесенні.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Народні депутати України Валерій Дубіль, Іван Куровський, Борис Шиянов під час прес-конференції.

Фото автора.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про внесення змін до постанови Центральної виборчої комісії від 19 жовтня 2009 року № 159 «Про утворення територіальних виборчих округів для проведення виборів Президента України 17 січня 2010 року в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі»

З метою уточнення центрів окремих територіальних виборчих округів для проведення виборів Президента України 17 січня 2010 року, утворених постановою Центральної виборчої комісії від 19 жовтня 2009 року № 159, беручи до уваги лист Донецької обласної ради від 1 грудня 2009 року № 890-3 щодо перенесення центру територіального виборчого округу № 58, відповідно до статті 19 Закону України «Про вибори Президента України», керуючись статтями 11 — 13 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Внести зміни до постанови Центральної виборчої комісії від 19 жовтня 2009 року № 159 «Про утворення територіальних виборчих округів для проведення виборів Президента України 17 січня 2010 року в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі» в частині визначення центру територіального виборчого округу № 58 (додаток 5), замінивши слова «Іллічівський район» словами «Орджонікідзевський район».

2. Цю постанову надіслати Донецькій обласній раді, окружній виборчій комісії територіального виборчого округу № 58 та опублікувати в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр», а також розмістити на офіційному сайті Центральної виборчої комісії.

Голова Центральної виборчої комісії В. ШАПОВАЛ.

м. Київ, 3 грудня 2009 року.
№ 413.

Привітання Голови Верховної Ради України з Днем місцевого самоврядування

Шановні співвітчизники!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди державного свята — Дня місцевого самоврядування.

Місцеве самоврядування як органічне поєднання форм представницької демократії та безпосереднього волевиявлення населення територіальної одиниці, як визначальна засада конституційного ладу є одним із найважливіших принципів організації і функціонування влади.

Дієва, плідна та ефективна робота органів державної влади — неодмінна умова динамічного соціально-економічного та культурного розвитку України, утвердження її як європейської демократичної правової держави. У цьому сенсі на місцеве самоврядування покладена особлива відповідальність за загальний стан територіальних громад, за консолідацію, суспільний спокій і благополуччя жителів.

Реалії сьогодення диктують гостру необхідність подальшого вдосконалення державного устрою, процесів взаємодії органів державної влади та місцевого самоврядування. Оптимальним результатом утілення цих зусиль має стати можливість громадян повноцінно і практично впливати на ухвалення рішень стосовно всього спектра питань їхньої життєдіяльності.

Утілення в життя загальнонаціонального проекту «Україна від краю до краю. Місцеве самоврядування» має велике значення для утвердження народовладдя та зміцнення української державності. Найголовнішим його завданням є донесення до загального розуміння неспростовної істини — подальший розвиток територіальних громад, удосконалення місцевого самоврядування та регіональної політики є неодмінною умовою благополуччя та процвітання сіл, селищ, міст, районів і регіонів України.

Переконаний, саме від наполегливості і самовідданості, професіоналізму й компетентності, відповідальності й громадянського сумління представників місцевого самоврядування залежить успішність справдження України як сильної, багатої та справедливої держави.

У цей святковий день зичу всім вам миру, добра, наполегливості в реалізації життєвих планів, нових здобутків у вашій надзвичайно важливій і відповідальній суспільній справі.

Володимир ЛИТВИН.

Вітання з нагоди Дня місцевого самоврядування

Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування щиро вітає працівників і службовців органів місцевого самоврядування, сільських, селищних, міських голів, депутатів місцевих рад, представників муніципальної громадськості, науковців, усіх небайдужих людей із нашим спільним святом — Днем місцевого самоврядування.

Його відзначення пов'язується з датою 7 грудня 1990 року, коли парламент відновив у законодавчому полі держави інститут місцевого самоврядування, справедливо зазначивши, що він є основою демократичного устрою влади в Україні. За час, що минув, відбулося становлення правових, організаційних, економічних засад місцевого самоврядування, і сьогодні воно представлене цілою системою органів, на які Конституцією і законами України покладається вирішення надзвичайно широкого спектра завдань, що стоять перед кожною громадою, зокрема, і країною загалом.

Сфери освіти, охорони здоров'я, культури й спорту, допомога малозабезпеченим і соціально вразливим категоріям населення, екологічні програми, комунальне господарство та благоустрій території, соціально-економічний розвиток і створення належних умов для проживання потребують щоденної уваги сільських, селищних, міських голів, депутатського корпусу місцевих рад, службовців та працівників місцевого самоврядування. Багато в чому саме завдяки вашим зусиллям та самовідданій праці вдається стримувати кризові явища, забезпечувати стабільність і керованість ситуації на місцях.

Ми знаємо про серйозність і складність нинішніх проблем організації та здійснення місцевого самоврядування: недостатність фінансових ресурсів на виконання самоврядних і делегованих державою повноважень, недосконалість відповідного бюджетного й податкового законодавства, неврегульованість питань адміністративно-територіального устрою, невизначеність територіальної основи місцевого самоврядування, непослідовність і суперечливість положень багатьох нормативних документів, на яких базується діяльність органів місцевого самоврядування.

Вирішення цих проблем потребує рішучої реалізації другого етапу державно-правової реформи щодо внесення змін до Конституції та низки законів України на засадах демократичної децентралізації влади, який має передбачати, зокрема, запровадження повноцінного місцевого самоврядування на рівні районів і областей, зміну статусу місцевих органів виконавчої влади, вдосконалення просторової основи здійснення місцевого самоврядування, вдосконалення виборчої системи на місцевих виборах, чітке розмежування повноважень між різними рівнями місцевого самоврядування та між органами місцевого самоврядування і органами виконавчої влади, формування достатньої податкової бази для виконання власних повноважень та безумовне фінансове забезпечення повноважень, делегованих державою, розвиток форм безпосередньої демократії і народовладдя.

Сподіваємося, що прагнення бачити наші села, селища та міста красивими, впорядкованими, комфортними для їхніх мешканців і гостей поділяють усі політичні сили в Україні, вищі органи державної влади, провідні політичні та державні діячі. Тому місцеве самоврядування може й повинно стати наріжним каменем об'єднуючої ідеї побудови сильної і заможної держави, здатної забезпечити гідне життя своїм громадянам.

Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування запевняє, що продовжуватиме реалізацію намічених планів із децентралізації влади, розбудови та зміцнення місцевого самоврядування в Україні.

Тож прийміть, шановні друзі та колеги, наші найщиріші привітання з нагоди цього урочистого дня. Бажаємо всім і кожному з вас міцного здоров'я, щастя, щедрого достатку, родинного затишку, нових творчих звершень і вагомих здобутків у професійній діяльності на благо рідної землі та її людей.

Голова та члени комітету.

За кожною гривнею в столицю не наїздишся

Головне, про що зараз слід думати й говорити, — як вижити в бюджетних умовах, котрі пропонує уряд на наступний рік, вважає голова Дніпропетровської обласної ради **Юрій ВІЛКУЛ (на знімку).** Для Дніпропетровщини це особливо гостра проблема. Бо за нового механізму формування обласний та інші бюджети, які є найбільшими донорами державної скарбниці, вперше за всі часи свого існування самі перетворюються на... дотаційні.

Шістдесят регіональних програм під загрозою

— Ми й досі не розкошували, — каже Юрій Вілкул. — Щороку вилучення до державного бюджету зростали, причому значно більшими темпами порівняно зі збільшенням прибутків. Тому чимало наших населених пунктів ще без газу й води, без доріг, належного медичного обслуговування. Але принаймні ми мали змогу, хай і з перемінним успіхом, виконувати понад 60 регіональних програм, серед яких двадцять — соціальних і більше десятка — екологічного спрямування. Тепер їх реалізація (а вони переважно розраховані до 2012 року) під великим сумнівом.

Загрозливіша картина вимальовується в районах. Тих мізерних коштів, які залишаються у їхніх бюджетах, вистачить хіба що на утримання дільничних лікарень, які тепер фінансуватимуться з районних бюджетів. Я не перебільшую. **Для прикладу візьмемо Павлоградський район, який увесь цей час мав самодостатній бюджет і щороку витрачав на підтримку сільських та селищних рад близько трьох мільйонів гривень. Тепер, якщо нова бюджетна політика буде реалізована, район стане дотаційним, а голова ради вже порахував, що власних коштів вистачить лише на утримання територіального центру та центральної районної лікарні.**

Якщо досі чимало місцевих проблем вдавалося вирішувати завдяки підтримці обласного бюджету, то в майбутньому такої можливості не буде. Де братимуть кошти на підготовку житлового фонду до зими, на будівництво поліклінік, лікарень, шкіл, на прокладання газопроводів і водогонів, на вирішення проблем підтоплення та інші природоохоронні заходи в селах, селищах, малих містах, поки що невідомо.

Що дають, а що отримають

— Але ж затівається вся ця пертурбація, як запевняють нас, для того, щоб, навпаки, на місцях мали більше фінансових можливостей і незалежності для виконання своїх повноважень.

— Наміри начебто благородні, але вся справа в тому, що отримають насправді місцеві ради.

Як відомо, нововведення полягає у встановленні прямих міжбюджетних трансфертів і відносин державного бюджету з бюджетами сіл, селищ та міст районного значення. Склад доходів міських, сільських та селищних бюджетів, що враховується при визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів, так званий перший кошик, залишається без змін. Суттєве збільшення ресурсної бази планується за рахунок «другого кошика», тобто доходів, які не враховуються при визначенні міжбюджетних трансфертів. Про це варто поговорити детальніше.

Отже, громаді залишається 100 відсотків плати за землю (при цьому частка обласного бюджету зменшується на 25 відсотків), плата за торговий патент на деякі види підприємницької діяльності (крім грального бізнесу), адміністративні штрафи. До спеціального фонду бюджетів міст обласного та районного підпорядкування, сіл і селищ передбачено зараховувати в повному обсязі податок із власників транспортних засобів та кошти від збору за забруднення навколишнього середовища (досі вони надходили до обласного бюджету). До доходів бюджету розвитку включено: для міст районного значення, сіл, селищ — 15 відсотків із податку на доходи фізичних осіб, які вилучені з першого кошика обласних та районних бюджетів; для міст, сіл, селищ та міст обласного значення — 10 відсотків податку на прибуток підприємств, крім податку на прибуток державних, казенних, комунальних підприємств (із розрахунку нинішнього року це майже 500 мільйонів гривень).

Тільки вилучення надходжень із плати за землю та зменшення відрахувань із податку на доходи фізичних осіб спустошило обласний та районні бюджети майже на третину, або загалом на 420—430 мільйонів гривень.

Отже, як бачимо, справді міські, сільські та селищні бюджети значно збільшили дохідну базу. Але ж тепер вони повною мірою відповідатимуть за виконання своїх повноважень. І якщо сільській раді дістанеться 14 тисяч гривень на дорожнє будівництво, то, скажіть, яку дорогу вона побудує?

Досі багато чого робилося спільними зусиллями. От недавно ми з колегами були в Межівському районі. Слов'янський сільський голова приймав нас в оновленому приміщенні. Крім того, в цьому році сільрада виграла в обласному конкурсі програм та проектів грант на встановлення вуличного освітлення: з обласного бюджету отримали 53 тисячі гривень, ще 17 тисяч додали самі, а 10 тисяч вклали партнери. Вже підготували новий проект. Але як тепер його співфінансувати?

— Отже, й програму розвитку місцевого самоврядування теж доведеться закрити?

— Очевидно, що так. Більш як два роки вона залишалася єдиною в Україні, й завдяки їй нам удалося не тільки створити людям належні умови для роботи, а й підняти авторитет влади на селі. Коли ми розпочинали цю програму, 15 відсотків сільрад не мали власного приміщення, понад 40 відсотків потребували капітального ремонту, а в 9 відсотків не було жодних побутових умов, навіть опалення. За доволі короткий час спільними зусиллями відремонтували майже 40 приміщень сільських рад, придбали автомобілі, оргтехніку. Щоб ви уявили собі пропорції цього співфінансування, наведу лише один приклад: у селі Новопокровське Солонянського району на капітальний ремонт будівлі, де впродовж 55 років ніхто нічого не ремонтував, отримали з обласного бюджету майже 300 тисяч гривень і село добавили 14 тисяч. А для того, щоб у самому Солоному була вода, обласна рада цього року виділила комунальникам мільйон гривень. На ці гроші для районного водоканалу придбали техніку, фільтри. А тепер треба міняти водопровідні мережі, які вже перетворилися на сито. А це не один мільйон гривень!

Я веду до того, що бюджет області не збільшено, а забрані з обласного та районних бюджетів кошти розпорошені по селах, селищах та містах. З області як вилучали 76 відсотків податків, так і вилучатимуть. Хоча зрозуміло: якщо розпорошити обласний та районні бюджети на кожне село, то пуття не буде.

І на пожежний рукав не вистачить

— А як реагують на нову бюджетну політику голови місцевих рад? Загального спротиву щось не чути…

— Я думаю, це через те, що вони ще не пробували жити за новими правилами. Дехто зачарований тим, що матиме більше грошей у своєму розпорядженні. Дехто сподівається, що і ще дадуть, і в разі чого не кинуть напризволяще — добавлять і з районного, і з обласного бюджету, як це було раніше. Принаймні, на всіх зустрічах у селах я постійно чую прохання провести газ, воду, прокласти дорогу, відремонтувати клуб, допомогти з освітленням...

Але більшість тих, хто вже порахував свої доходи й видатки, надзвичайно стурбовані такою перспективою. В уже згадуваній Слов'янській сільраді бідкаються: на охорону здоров'я їм потрібно 844 тисячі гривень, а Мінфін дає 296 тисяч, тобто 35 відсотків від потреби! У Преображенській сільраді цього самого району дивуються: яку пожежну охорону вони утримуватимуть на 6,3 тисячі гривень? Кажуть: цих грошей і на пожежний рукав не вистачить...

Як відомо, вперше в проекті бюджету до видатків, які враховуються при визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів, включено видатки на місцеву пожежну охорону, а також на позашкільну освіту, професійно-технічні навчальні заклади. На відміну від минулих років, коли вони фінансувалися з районних бюджетів, тепер їх забезпечуватимуть із бюджетів сіл, селищ, міст, тобто за місцем розташування. По-перше, виникає проблема переведення їх із районної комунальної власності до територіальної власності сіл, селищ, міст районного значення. По-друге — чи достатньо коштів на це дають?

От наприклад, Чумаківській сільській раді в 2010 році на утримання дошкільних навчальних закладів потрібно 765,8 тисячі гривень. Розрахунками, які доведені Міністерством фінансів у проекті сільського бюджету на 2010 рік, заплановано видатків на освіту 138,8 тисячі гривень. Де брати ще 627 тисяч? Така само ситуація тут і з забезпеченням видатків на охорону здоров'я. Водночас той же Мінфін планує наступного року із цього сільського бюджету до державного вилучити 288,2 тисячі...

Запевняю вас, у мінусі не тільки Чумаки.

Уряд пропонує клаптик від сорочки

Кілька слів про забезпечення самих органів влади на місцях. У розрахунок Міністерства фінансів чисельність працівників органів місцевого самоврядування в сільських районах прийнято на 606 осіб менше від затвердженої. А фінансове забезпечення по містах і районах у 2010 році планується на рівні 49,8 відсотка від затверджених видатків на нинішній рік. Отже, навіть на заробітну плату з нарахуваннями не вистачить, — каже Ю. Вілкул.

Але досі ми говорили лише про те, скільки коштів планується дати. Однак із практики відомо, що не все дають. Якщо нинішнього року в Києві для Дніпропетровщини планували 36 бюджетів, то наступного взаємовідносини з держбюджетом матиме 389 бюджетів області. А це означає, що тепер у столичних коридорах влади шукатимуть правди, обстоюючи кожну гривню, голови 389 рад. Багато з них, особливо сільських і селищних, які ще не до кінця розібралися в нинішніх бюджетних відносинах, відверто зізнаються, що навряд чи зможуть професійно захистити інтереси громади у високих владних кабінетах. Навіть якщо там будуть терпляче вислуховувати, консультувати й допомагати, як робимо це ми, то уявіть собі, яку чергу їм доведеться вистояти.

Я згодний: потрібно розвивати міста, села та селища. Але це не означає, що треба порізати сорочку й кожному роздати по клаптику — саме це пропонує нам уряд. Сорочку треба більше шити!

Пропонуємо:

Обласна рада звернулася до Верховної Ради та Кабінету Міністрів із проханням під час розгляду проекту державного бюджету на 2010 рік урахувати такі пропозиції:

** при формуванні проектів місцевих бюджетів не допускати перевищення рівня питомої ваги соціально захищених витрат зверх 75 відсотків;*

** витрати на утримання органів місцевого самоврядування розраховувати, виходячи з обґрунтованого нормативу витрат на одного працівника;*

** із метою наповнення обласного й районного бюджетів розвитку зараховувати в ці бюджети по 2,5 відсотка надходжень від податку на прибуток підприємств і організацій, що не перебувають у державній та комунальній власності;*

** для фінансування довгострокових регіональних програм екологічного напряму 50 відсотків збору за забруднення навколишнього середовища зараховувати в обласний бюджет;*

** для ефективного виконання власних повноважень органів місцевого самоврядування 25 відсотків плати за землю направляти в обласний бюджет, а 15 — у районний.*

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Фото надане прес-службою обласної ради.

Якщо сільській раді дістанеться 14 тисяч гривень на дорожнє будівництво, то, скажіть, яку дорогу вона побудує?

Керівником може бути той, хто вміє служити людям

Сімферопольський район — один із найбільших сільськогосподарських районів України й Криму. Серед сільських регіонів півострова виділяється густою заселеністю: тут в 107 населених пунктах проживає понад 150 тисяч мешканців, розташовані десятки шкіл, лікарень і ФАПів, будинків культури та бібліотек. До складу району входять 22 сільські і селищні ради, які об'єднують три селища міського типу — Гвардійське, Молодіжне й Миколаєвку, 92 села й 12 селищ. У радах різних рівнів трудяться більш як 700 депутатів. Приблизно дві третини території району (на північний захід від Сімферополя) займає степ, а третину, що залишилася (до південно-сходу від столиці Криму), — гори. Керує Сімферопольським районом протягом майже 20 років **Володимир ЗАКОРЕЦЬКИЙ (на знімку)**. З ним наша розмова про проблеми та перспективи району.

— Володимире Миколайовичу, зізнайтеся чесно, звідки таке загартування й наполегливість у вашому характері?

— Мій характер мені дістався від моїх батьків. Вони виховали у мене розуміння того, що головне у житті керівника — це служити людям. Цього я вчився й у наступних своїх учителів.

— Кілька років тому в одній із кримських газет було опубліковано статтю з голосним заголовком: «Сімферопольський район: була влада радянською, а стала «закорецькою». Вас вона не збентежила?

— Пам'ятаю цю статтю добре. Якщо виходити, що вищим органом управління й здійснення принципів народовладдя у сімферопольському районі є рада, яку я очолюю, то в принципі правильно. Але журналісти у статті хотіли показати, мовляв, Закорецький всі управлінські рішення приймає особисто, не враховуючи думки мешканців та інших керівників району. З таким трактуванням я зовсім не згоден. Сімферопольський район — це моє життя. Доля була прихильною до мене, посилаючи на всіх ділянках життєвого шляху мудрих учителів. У райком партії 1982 року мене приймав Іван Степанович Тарасюк, Герой Соціалістичної Праці, про таких, як він, кажуть «керівник і організатор виробництва від Бога». Під його керівництвом у районі працювало більше шести Героїв Соціалістичної Праці, десятки найдосвідченіших господарників-кавалерів вищих державних нагород Радянського Союзу. Ці люди району віддали десятки років свого життя, свої знання, досвід, виховали сотні своїх учнів і послідовників, які сьогодні трудяться в районі. До них, напевно, можна зарахувати й мене. Після смерті І. Тарасюка, в 33 роки я очолив Сімферопольське районне агропромислове об'єднання, був призначений першим заступником голови райвиконкому. Працював з ранку до пізньої ночі: мотався по селах, зустрічався з людьми, розв'язував виробничі й людські проблеми. Не можна було руйнувати те, що створили попередники. Думаю, мені це вдалося. Сімферопольський район, незважаючи на розвал Радянського Союзу, вистояв і став одним із провідних районів Криму. Певна річ, це була заслуга не тільки моя, а й всіх керівників і трудівників району, які залишилися від старої команди й прийшли разом зі мною. За основу у своїй роботі я ставив і сьогодні ставлю роботу з кадрами. Хоч би як ставилися сьогодні до радянського гасла «кадри вирішують все», але це так. І нинішнє життя доводить, що від умілого керівника прямо залежить благополуччя людей. Саме тому в перші роки своєї роботи й на початку становлення незалежності нашої країни основним своїм завданням я бачив збереження й адаптування наших керівників до нових умов господарювання, так званої «ринкової економіки».

1994 року мене обрали головою Сімферопольської районної ради. І в тому економічному безладді головним для мене знову стало кадрове питання. У районі нам удалося не тільки зберегти старі кадри, а й закласти фундамент, що дав змогу розкритися новій плеяді керівників, таких, як Олександр Васильєв, Петро Калин, Сергій Кутько, Володимир Папунов, Андрій Охлопков. Підприємства, які вони очолюють, є лідерами у своїх галузях. У наступному році — вибори до парламенту Криму. І впевнений, що із приходом цих людей до Верховної Ради Автономії, рішення всього численного спектра проблем, що стоять перед півостровом, отримає новий імпульс. Ці люди прикрасять список будь-якої політичної сили. І можливо, вже нарешті робота нашого місцевого парламенту стане конструктивною, творчою, а не нагадуватиме людям змагання з «перетягування каната» між політичними опонентами, які відстоюють інтереси фінансових груп, війну «компромату», відвертий популізм.

— Чи можна вважати прикладом вашого «управлінського чуття» роботу підприємств «Криимтеплиця» і торговельної марки «Скворцове»?

— Так, на цих підприємствах головним джерелом процвітання є точний вибір керівника. «Кримтеплиця» сьогодні одне із провідних українських тепличних господарств. Історія цього підприємства — це чотири десятиліття. Ще у радянські роки експериментальний тепличний комбінат «Сімферопольський» був одним із найкращих комбінатів Союзу. На початку 90-х років господарство занепало: виробництво овочів скоротилося в рази, ринки збуту були втрачені. Здавалося, що все: підприємство — банкрут. Діючий керівник не міг знайти виходу, а інші бажаючі залишалися просто бажаючими. Мною було прийнято рішення про запрошення керівником тепличного комбінату Олександра Васильєва, який працював на ньому з 1983 по 1992 рік на різних посадах. Його багато хто забув, він уже займався іншими справами. Переді мною стояло завдання — знайти його, переконати повернутися назад і довести, що підприємство можна підняти з колін. Сьогодні цю людину й «Кримтеплицю» знають не тільки в автономії, а й у всій Україні.

«... На мої плечі звалилася маса проблем, виробництво овочів не перевищувало однієї тисячі тонн на рік, — каже Олександр Васильєв, депутат Верховної Ради АР Крим, академік Української академії технологічних наук, заслужений працівник сільського господарства України, член Партії регіонів.

— Передусім працівникам треба було видати зарплату, розрахуватися з боргами. Потім постало завдання розробки й реалізації програми розвитку комбінату, залучення інвесторів, створення передових технологій вирощування овочів, у тому числі й турбота про трудівників підприємства. І ми із цим упоралися! Я завжди відчував підтримку влади району в особі В. Закорецького. У районі всі знають, що його двері відкриті для всіх керівників і жителів району: до нього можна приходити з будь-якою проблемою й питанням. І завжди можна бути впевненим, що він вникне й постарається розв'язати їх. Односельчани знають, що він людина слова. Сказав — зробив. От тому Сімферопольський район і його сьогоднішній керівник ради — єдина команда, яка працює на благо людей. Ми, керівники, впевнені, що ніхто з нас не залишиться зі своїм лихом один на один, і тому готові йти з ним на будь-які барикади».

— Фактично те саме про вас говорить і Віталій Поліщук, молодий керівник підприємства «Скворцове», людина нової формації й поглядів.

— У 2002 році до мене прийшла людина молодого віку із пропозицією почати розвиток м'ясної переробки, та ще й на базі сумнівного, на мій погляд, цеху. Я попросив його добре подумати й прийти ще раз. Його переконаність і впевненість, плюс моя інтуїція керівника підказували мені — у нього вийде. І вийшло. Сьогодні підприємство «Скворцове» — флагман харчової промисловості Криму. Нині на ньому працюють сотні людей, продовжується повномасштабна модернізація виробництва, впроваджуються європейські технології, розвивається сучасне сільськогосподарське виробництво на базі знову створених дочірніх підприємств.

— Незважаючи на кадрову чехарду у країні, у Сімферопольському районі залишився достатньо сильний кадровий і економічний потенціал. У якому напрямі, на вашу думку, треба розвивати економіку району?

— Зазначу, будь-який рух і прогресивні зміни в економіці базуються на талановитих керівниках, нових ідеях, які реалізувати можуть тільки сильні люди. І звичайно — конкуренція. Часи, коли конкуренція у країні зводилася до знищення опонентів, залишаться в минулому. Світовий економічний досвід говорить про те, що легше розвиватися не самостійно, а об'єднавшись. Тому переконаний, що ідея створення потужного холдингу на базі п'яти-семи провідних агропромислових підприємств району — це перспектива найближчого часу. Сьогодні господарники розуміють, що для успішного ведення бізнесу необхідні правове забезпечення діяльності, ефективні служби моніторингу, планування, гарантування безпеки, зв'язки із громадськістю й ЗМІ тощо. Потягнути таку махину самостійно не тільки важко, а практично неможливо. Тому в найближчій перспективі для збереження створеного виробництва й подальшого його розвитку необхідні концентрація й злиття агропромислового й банківського капіталів.

— У вас величезний досвід взаємодії з депутатським корпусом усіх рівнів, у Верховній Раді Криму минулого скликання ви працювали заступником голови Верховної Ради АР Крим. У Сімферопольському районі майже 700 депутатів районного, сільських і селищних рад. Як підвищити ефективність їхньої роботи?

— Головною причиною всіх бід, так чи інакше пов'язаних з депутатською діяльністю, стала далека від досконалості виборча система, орієнтована на вибори кандидатів не за особистими достоїнствами, а за партійними списками. На минулих виборах у районі в депутати прийшла частина людей, які далекі від проблем району, виросли на «асфальтах міст», відстоюють свої особисті інтереси й інтереси їхніх партійних вождів. Тому вже сьогодні ми сформували свою районну команду для проведення виборчої кампанії з виборів Президента України, а паралельно, із прицілом на вибори депутатів всіх рівнів — кадровий резерв потенційних депутатів районної ради, сільських і селищних голів. Ми націлені на те, щоб до складу рад всіх рівнів району прийшли професіонали, котрі вміють служити людям і працюють на процвітання України й Криму.

Інтерв'ю провів Георгій ВЕРВЕС.

«Один у полі не воїн», — вважає Юрій Момотюк

Привільненський сільський голова **Юрій Момотюк (на знімку)** — із місцевих: народився у Привільному, що в Дубенському районі, а на місці нинішнього адмінприміщення сільради, як зізнався, було помешкання його прадіда.

— Можливо, саме тому потягнуло сюди? — жартую.

— Можливо, — прийняв жарт Юрій Вікторович. — А якщо серйозно, то я до обрання сільським головою працював учителем географії і біології, директором школи. Але зрозумів, що вичерпав себе на цих посадах, захотів спробувати зробити щось добре для села, тим паче що відчував у цьому підтримку громади.

Судячи з побаченого, молодому сільському голові, під опікою якого, крім Привільного, ще три села — Дубрівка, Черешнівка, Панталія, це вдалося, хоча на цій посаді він лише кілька років. До активу молодого керівника можна віднести відновлення роботи місцевого дитсадка «Бджілка», який не працював тринадцять років. Нині тут функціонує дві групи по двадцять п'ять малят кожна, а на черзі отримати місце у дитсадку ще двадцять дошкільнят. Воно й не дивно: батьки працюють хто в селі, хто в Дубно, а хто й у Рівне доїжджає, то не у всіх є бабусі чи дідусі, на яких можна було б залишити дітей.

— Перебування дитини обходиться батькам щодня лише у дві з половиною гривні, — кажуть вихователька, які теж доклали чимало зусиль, щоб малечі в дитсадку було затишно.

Та й малюки, яких ми саме застали за «творчістю» — робили аплікацію, кажуть, що за час карантину скучили один за одним, що їм тут дуже добре і весело. А діти, як відомо, ще не вміють кривити душею.

Юрій Момотюк пишається тим, що нарешті доведе до пуття місцевий Будинок культури, який один на всі чотири села. До речі, з 1964 року, відколи його побудували, заклад не ремонтували. Тож тут прогнила підлога, більше п'ятнадцяти років він не опалювався, а звідси і його жалюгідний вигляд. Але це вже в минулому.

— Бувають випадки, що потрібно провести схід села чи якийсь інший захід, — каже Привільненський сільський голова. — Та й молоді десь треба культурно проводити дозвілля, гурткам художньої самодіяльності працювати. То як же без клубу? Тому знайшли будівельників і ось самі бачите, як гарно стало всередині. Тепер візьмемося за зовнішнє облагородження закладу. До речі, встановили тут автономне електричне опалення — підрахували, що так економніше, ніж опалювали б від котельні.

За дитсадок і Будинок культури Юрій Момотюк узявся не випадково. Молодь поступово повертається в село, хоча дехто й досі доїжджає на роботу в ближні міста. Кажуть, купити житло у місті на їхню зарплату — нереально, так само дорого наймати квартиру, а в рідному селі виживати легше, бо ще можна тримати птицю, та й з клаптика землі якусь городину мати. Та й комфорт можна мати не гірший, ніж його мають городяни, бо всі села Привільненської сільської ради газифіковані, з водогонами.

— Проте на всі перетворення потрібні гроші. Де ви їх узяли? — запитую.

— На перше жовтня ми на десять відсотків перевиконали дохідну частину бюджету. Передусім завдяки місцевому бізнесу — на території сільради зареєстровано понад п'ятдесят приватних підприємців, працюють кілька потужних агроформувань. Влада йде їм назустріч (підприємцям-початківцям, які вирішили працювати у сфері побутового обслуговування населення, депутати сільради затверджують пільгові ставки єдиного податку. — **Авт.**), відтак можемо розраховувати і на їхню допомогу в розв'язанні проблем громади. Місцеві меценати допомагають школі, дитсадку, підтримують футбольну команду, — розповідає Юрій Момотюк. — На відновлення дитсадка використані кошти бюджету розвитку. Свого часу продали з аукціону чотири земельні ділянки і поповнили бюджет розвитку 700 тисячами гривень. Але ми не поспішаємо розпродувати землю — на деякий час навіть запровадили на це мораторій. Тож тепер вишукуємо інші джерела поповнення бюджету розвитку.

— Гроші — це важливо, без них нічого не зробиш, — долучається до розмови голова Дубенської районної ради Олександр Дехтярчук. — Але це лише один із ресурсів. Є й інший, найголовніший, — громада та її активність, зацікавленість у хороших змінах у своєму населеному пункті. Привільненська сільська рада якраз є однією із сільських рад району, де реалізуються на практиці інноваційні ідеї співпраці громади і влади.

Іншими словами, села підтримують свого молодого сільського голову в його прагненні навести порядок. Мені розповіли, як упорядковували сільське кладовище — зрізували старі дерева. Тоді Юрій Момотюк у робочому одязі працював нарівні з односельцями — вправно орудував бензопилою. До речі, і на своєму обійсті Юрій Вікторович дає лад: має сад із сорока яблунь та волоських горіхів, як і інші привільненці, вирощує садові суниці. Одне слово, господар у себе, господар і в селах сільради.

Щодо планів на майбутнє, то Ю. Момотюк розповів: у стадії розробки документація на будівництво у Привільному спортивного майданчика із штучним покриттям. Завдяки ж участі у різних грантах сільрада вже реконструювала шкільний стадіон, упорядкувала центральну вулицю в Привільному. А загалом за три роки тут реалізували чотири міні-проекти, зокрема, за принципом співфінансування з боку сільради, приватного бізнесу та районного бюджету спорудили спортивний майданчик у селі Панталія.

— Дуже болить мені погані дороги, — гірко зауважує Юрій Момотюк. — На їх будівництво у нас, звичайно ж, немає коштів, отож розраховуємо на допомогу області. Там пообіцяли включити їх ремонт та будівництво у план 2011—2012 років.

Привільненську громаду згуртовує святкування Днів села. На них найактивнішим вручають «Золоті колоски» за вагомий внесок у розвиток села.

— Ми це робимо для того, щоб люди відчули свою значущість і роль, яку вони відіграють у житті всієї громади, — каже Юрій Момотюк. — І дуже радий, що всі зрозуміли: якщо сидітимемо склавши руки, чекаючи, що за нас хтось вирішить наші проблеми, то нічого не досягнемо.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото автора.

Державний комітет лісового господарства України запровадив посилені заходи з охорони та збереження хвойних насаджень у передноворічний період, *повідомляє прес–служба Держкомлісу*

Після відповідних перерахунків середній розмір пенсій збільшився з 946 до 978 гривень, *повідомив голова правління Пенсійного фонду України Олексій ЗАРУДНИЙ*

У НОМЕР

ТЕРНОПІЛЬ

Збирають книги для гардемаринів

У Тернопільській міськраді формують бібліотеку для новоствореної першої української гардемаринської школи в Севастополі. За словами одного з ініціаторів проведення акції, депутата облради Степана Барни, такий крок мешканців області свідчить про бажання підтримати військово-морські сили та майбутнє флоту — гардемаринів. Для української гардемаринської школи вже придбано книжки загальною вартістю 30 тисяч гривень та навчальний інвентар на 20 тисяч гривень, **повідомляє Укрінформ.**

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Вимагав хабара за акт про травму

Ще у липні працівник одного з ВАТ травмувався на виробництві, після чого став інвалідом другої групи. Але акт за фактом отримання травми начальник дільниці увесь цей час не підписував: за цей документ він зажадав від підлеглого дві тисячі гривень. Чоловік обурився і звернувся по допомогу в міліцію. Правоохоронці затримали хабарника під час вручення йому зазначеної суми. Прокуратура м. Тернівка порушила кримінальну справу, повідомили в прес-службі прокуратури Дніпропетровської області.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

ЧЕРНІГІВ

Ідеальні образи створили інтернатівські дітлахи

У галереї сучасного мистецтва «Пласт-Арт» відкрилась виставка «Білий аркуш. Проявлення». На ній представлено 32 роботи учнів Комарівської загальноосвітньої школи-інтернату Борзнянського району. Їхні картини з'явилися завдяки швейцарській культурній програмі Pro Helvetia, яка фінансувала закупівлю художніх матеріалів.

Діти малювали під керівництвом художників Петра Бевзи, Олександра Животкова, Миколи та Володимира Журавлів образи ідеалів, які живуть у свідомості людства протягом століть. Кожен на полотні показав «свого Бога». У заході взяли участь як юні комарівські художники, так і знані майстри пензля. Організатори виставки сподіваються на поширення проекту в інших дитячих закладах області.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Щоб взимку не мерзли

Працівники управління у справах сім'ї та молоді Шепетівської РДА, в рамках благодійної акції «Багатодітна сім'я», зібрали та передали зимові куртки для дітей із багатодітних родин у низці сіл. Ще чотирнадцять дітей отримали благодійну допомогу у пункті взаємодопомоги, який працює при районному центрі соціальних служб сім'ї, дітей та молоді. Тут своїми речами можуть поділитись із бідними родинами всі бажаючі.

Ірина КОЗАК.

Новорічний балет за казковими цінами

Новорічні канікули не за горами. Тож уже зараз люди сушать голови над тим, як провести обіцяні урядом десять вихідних днів. Для більшості — це шанс відіспатися та навідати своїх рідних і знайомих, а для декого — можливість культурно просвітитися. Адже не так часто заклопотаним українцям випадає нагода всією сім'єю відвідати, приміром, театр.

Серед останніх і наша читачка Юлія, яка старий рік вирішила закінчити культурно — відвідавши Національну оперу України, що у столиці. За омріяними двома квитками жінка поїхала прямісінько до кас театру. Мовляв, аби не переплачувати посередникам — розповсюдникам квитків. Щоправда, того вечора Юлія додому повернулася із порожніми руками. І не те, щоб квитків не було, просто ціни на передсвяткові вистави виявилися несподіваними.

— Над касою у театрі висить схема залу із вказаною ціною за кожне місце, — розповідає пані Юлія. — Я обрала два місця по 150 гривень кожне. Ще раз про всяк випадок уточнила номер ряду, місця, показала продавцю їх на схемі. І тут вона мені каже — 350 гривень. Я хоч не математик, але 150 на два помножити вмію. Кажу, має бути триста гривень, за що ще півсотні?

Відповідь продавця пані Юлію приголомшила. Як виявилося, 350 гривень — це ціна лише одного квитка. А за два наша читачка мала викласти із кишені аж сім сотень. До цього сімейний бюджет виявився не готовим.

— Я зауважила: ось тут над касою висить ціна 150 гривень. Чому ж зараз ви говорите про якісь 350 грн. за квиток? На що продавець мені відповіла: квитки на всі так звані святкові покази викупила якась приватна фірма, яка і встановила такі ціни.

Кореспонденти «Голосу України» спробували і собі купити квитки на «Лускунчик» **(на знімку)**. На виставу 10 грудня білети коштували щонайбільше 200 гривень. На той само балет 30, 31 грудня та 2 січня квитки коштують уже до 400(!) гривень. Таке різке підняття цін ми попросили прокоментувати адміністратора Національної опери України Володимира, який, до речі, з якихось причин представитися не побажав. Як виявилося, квитки на «Лускунчика» на 30, 31 грудня та 2 січня викупили Центральні театральні каси (ЦТК). На жаль, в умови цієї «угоди» нас не утаємничили. Натомість порадили звернутися до заступника директора Анатолія Івановича.

— Так, квитки викупили Центральні театральні каси, — каже пан Анатолій, прізвище якого також виявилося секретною інформацією. — Нам запропонували нормальні гроші, і ми підписали відповідну угоду. Скільки коштували квитки для ЦТК — нам не повідомили, назвавши це внутрішньою інформацією. «Це нормальна практика, коли на святкові дні квитки зростають у ціні», — зауважив пан Анатолій. На запитання, а чому, навпаки, не зробити людям знижки, можливо, тоді б більше охочих виявилося відвідати театр, нам відповіли: «Ну, нам же ніхто не робить знижок на воду, електрику і т. д.».

Протягом двох днів ми намагалися зв'язатися із керівництвом ЦТК, проте марно. Єдина, з ким нам вдалося поспілкуватися — продавець Інтернет-магазину. Утім, нічого путнього, окрім фраз «Там не тільки по 350 гривень квитки. Є ще й білети за 70, 80 гривень. Ваша читачка обрала найкращі місця, а платити не хоче», нам не відповіли. Подібна ситуація і з квитками у Театр російської драми імені Лесі Українки. На виставу «Її безумні чоловіки» 14 грудня квитки коштують у рази дешевше, аніж на 31 число.

Система завищення цін на вечірні сеанси і на сеанси вихідного дня незрозуміла, між іншим, багатьом українцям. Більшість з яких у будні працює і вільний час має тільки у суботу та неділю. З одного боку, нам розповідають, що докладають максимум зусиль, аби повернути «темний люд» обличчям до культури, з іншого, часом, роблять цю культуру доступною тільки окремим категоріям народу. Купувати квитки за завищеними цінами пані Юлія відмовилася принципово: «Я не розумію такого! Чим відрізняється «Лускунчик», який відбудеться 10 грудня, від того, який танцюватимуть 31?». Відповіді на це питання панянка не отримала, натомість касир порадила стежити за репертуаром театру. Можливо, «Лускунчика» покажуть звичайного, не святкового дня. Тоді і ціна буде «людською». Та, на жаль, рік у пані Юлії почнеться з невиконаного бажання.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото з сайту http://www.opera.com.ua.

КОМЕНТАР ЮРИСТА

Для грунтовного коментарю необхідно знати деталі відносин між вказаними у матеріалі суб'єктами та їх умови. Водночас існують такі загальні положення.

Відповідно до Закону «Про театри і театральну справу» театри мають право самостійно планувати свою творчу та господарську діяльність, установлювати ціни на квитки. За інструкцією з ведення квиткового господарства в театрально-видовищних підприємствах, ціна квитка (абонемента) проставляється друкарським способом великим шрифтом або спеціальним штампом. Перештампування ціни квитка (абонемента) забороняється.

Крім цього, згідно з Законом «Про ціни і ціноутворення», вільні ціни і тарифи встановлюються на всі види продукції, товарів і послуг, за винятком тих, щодо яких здійснюється державне регулювання цін і тарифів. Державні фіксовані та регульовані ціни і тарифи, у свою чергу, встановлюються на ресурси, які справляють визначальний вплив на загальний рівень і динаміку цін, на товари та послуги, що мають вирішальне соціальне значення, а також на продукцію, товари і послуги, виробництво яких зосереджено на підприємствах, що займають монопольне (домінуюче) становище на ринку.

Олена БЕСПАЛЬСЬКА.

У весну — з першого місця

СПОРТ

Футбол. Ліга Європи УЄФА. 5-й тур. 3 грудня.

Група D. «Вентспілс» (Латвія) — «Герта» (Німеччина). 0:1. «Спортинг» (Португалія) — «Геренвен» (Нідерланди). 1:1. «Спортинг» — 11 очок, «Герта» — 7, «Геренвен» — 5, «Вентспілс» — 3.

Група E. «Фулгем» (Англія) — ЦСКА (Болгарія). 1:0. «Рома» (Італія) — «Базель» (Швейцарія). 2:1. «Рома» — 10, «Базель» — 9, «Фулгем» — 8, ЦСКА — 1.

Група F. «Галатасарай» (Туреччина) — «Панатінаїкос» (Греція). 1:0. «Динамо» (Румунія) — «Штурм» (Австрія). 2:1. «Галатасарай» — 13, «Панатінаїкос» — 9, «Динамо» — 6, «Штурм» — 1.

Група J. «Тулуза» (Франція) — «Партизан» (Сербія). 1:0. Гол: Братен, 54.

«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Брюгге» (Бельгія). 0:0.

«Шахтар»: П'ятов, Срна, Ракицький, Кучер, Рац, Гюбшман (Левандовський, 80), Фернандіньйо, Ілсіньйо, Жадсон (Кравченко, 71), Вілліан, Адріано. **Тренер** — Мірча Луческу.

«Брюгге»: Стейнен, Гуфкенс, Алькарас, Донк, Клюковський, Герартс, Симайс, Даманe, Перишич (Оджиджа-Офое, 69), Блондель (Варгас, 67), Сонк (Акпала, 84). **Тренер** — Адрі Костер.

Рефері — Жолт Сабо (Угорщина).

Донецьк, «Донбас Арена». 46 089 глядачів. 1 градус.

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**4**	**1**	**0**	**14—2**	**13**
2. «Брюгге»	2	2	1	9—8	8
3. «Тулуза»	2	1	2	6—10	7
4. «Партизан»	0	0	5	5—14	0

Група K. ПСВ (Нідерланди) — «Спарта» (Чехія). 1:0. «Копенгаген» (Данія) — ЧФР (Румунія). 2:0. ПСВ — 11, «Спарта», «Копенгаген» — по 7, ЧФР — 3.

Група L. «Аустрія» (Австрія) — «Атлетік» (Іспанія). 0:3. «Вердер» (Німеччина) — «Насьонал» (Португалія). 4:1. «Вердер» — 13, «Атлетік» — 10, «Насьональ», «Аустрія» — по 2.

Як відомо, ще за два тури до фінішу групового раунду «Шахтар» забезпечив собі участь в 1/16 фіналу. Але попри цей факт «гірники» зіграли на повну потужність. І заяви декого про те, що донеччани шкодували себе — мовляв, навіщо перенавантажуватися, — жодних підстав не мають. Та й «Брюгге», намагаючись реабілітуватися за принизливу поразку на власному полі (1:4), не давав господарям розслабитися.

Отже, трибуни «Донбас Арени» були заведені як слід і гнали свою команду вперед. Оборона гостей відчувала постійний тиск. Навіть більше, «Шахтар», як-то кажуть, весь час шматував її, даючи гостям лише рідкісні шанси для кволих контратак. Хоча, як не намагалися діючі володарі Кубка УЄФА, відкрити рахунок до перерви так і не змогли. До речі, вперше в нинішньому розіграші Ліги Європи.

Після перерви, як і на початку гри, підопічні Мірчі Луческу діяли дещо академічно. Потім поступово розігналися як слід. Але намагання Жадсона, Адріано, Вілліана, Ілсіньйо, Фернандіньйо, Раца, на жаль, були марними.

Слід віддати належне гостям. Вони дуже старалися хоч раз засмутити П'ятова. І таки створили момент. Після довгої діагоналі на Сонка на його удар у ближню «дев'ятку» дивом зреагував наш воротар.

А «шахтарі» додали більше й більше підкидали вугілля в топку своїх атак. Градус їхньої переваги розпікся до межі. Але спливав час, а ворота «Брюгге» залишалися цілі, мов зачаровані. Чудовий шанс забити мав Левандовський, вийшовши на заміну. Однак примудрився з надзручної позиції не влучити у порожні ворота. Пробив головою в небеса.

— Як на мене, була гарна гра, — сказав після поєдинку тренер «Шахтаря». — Спостерігався добрий, високий ритм протягом 90 хвилин. Наші футболісти грали з задоволенням, мали багато моментів, завдавали велику кількість ударів. Що завадило забити? Гадаю, насамперед «Брюгге», який грав дисципліновано. З перших хвилин гості показали, що налаштовані на нічию, щоб в останньому турі вирішувати вихід з групи. А я хочу привітати свою команду, котра з першого місця потрапила в європейську весну.

Брюссель вимагає реформ і війни з корупціонерами

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Угоду про асоціацію на цьому саміті, як і передбачалося, не підписали. Президент України Віктор Ющенко, виступаючи на пленарному засіданні саміту, заявив, що і уряд, і парламент винні у тому, що сьогодні Україна та Євросоюз не вийшли на підписання Угоди про асоціацію. За словами Президента, підписати відповідну угоду не дозволили об'єктивні чинники. З одного боку, на це вплинув процес реформування Європейського Союзу, зокрема, вступ у дію Лісабонської угоди (з 1 грудня). З другого — те, що український уряд не виконав низку програм, необхідних для підписання відповідної угоди, а Верховна Рада не ухвалила важливі закони.

Зі свого боку лідери ЄС наголосили на тому, що Україна як ніколи раніше потребує реформ. Зокрема, про це напередодні заявив голова Єврокомісії Жозе Мануель Пінту Тейшейра. За його словами, одразу після помаранчевої революції чільні українські керівники заявляли про потребу конституційної реформи, щоб краще окреслити повноваження різних гілок влади, але жодного поступу у цьому не було досягнуто. Представник Євросоюзу також вказав на відсутність реформ в економіці, які б зменшували бюрократичні перешкоди для ведення бізнесу, і брак намагань диверсифікувати українську економіку, яка опинилася в залежності від кількох енерговитратних і вразливих до міжнародних криз галузей.

Водночас не можна не відзначати і того поступу, який намітився у відносинах між Брюсселем та Києвом. Про це свідчить, зокрема, той факт, що політичну складову Угоди про асоціацію уже практично узгоджено. Нині підготовлено новий документ — Порядок денний асоціації, який, поряд із Планом дій щодо юстиції, свободи та безпеки, стане орієнтиром для впровадження реформ. Як повідомлялося раніше, Порядок денний асоціації включає всі погоджені позиції майбутньої Угоди про асоціацію, що дасть можливість наблизитися до стандартів асоційованого члена ЄС ще до підписання основного документа.

Тетяна ПАСОВА.

ФОТОФАКТ

Лідери громадських організацій пікетували відкриття саміту Україна—Європейський Союз.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Підземний музей проти паркінгу

Фото Павла БАГМУТА (Укрінформ).

Контрактову площу перебудують. Разом із нею, згідно із розпорядженням Київської міської державної адміністрації, планують «попрацювати» і над реставрацією будівель по вулиці Петра Сагайдачного, спорудити пам'ятник Петру Могилі, відновити комплекс Гесте та магістрату в Подільському районі. Між іншим, реконструкція Контрактової площі — гарна нагода для створення омріяного Центром археології Києва підземного музею.

— На глибині 10 метрів від сучасної поверхні, — розповів на вчорашній прес-конференції директор Центру археології Інституту археології НАН України Михайло Сагайдак, — коли прокладали лінію метрополітену, було віднайдено живий фрагмент міста кінця IX — початку X століть. У нас є проект, над яким ми працюємо уже не перший рік: зробити із цих розкопок підземний музей. Процедура так званої «музеєфікації» у двох словах виглядає так: поруч зі стінкою метрополітену опускається спеціальний скляний куб. Через нього усі охочі бачитимуть натурну забудову давноруського Подолу з його вулицями та садибами. Щоправда, поки що ідея створення такого музею підтримки серед вищих кіл столичної влади не знайшла.

— Наш проект називають надто дорогим, несвоєчасним, складним... та одночасно із цим при відбудові комплексу архітектора Гесте планується створення тотального підземного простору для паркування авто, — каже пан Сагайдак.

Тим часом далеко не всі підтримують ідею реконструкції Контактової площі як таку. Нещодавно, у день народження Григорія Сковороди, активісти кількох громадських організацій провели акцію «Сковорода не продається!» **(на знімку)**. Це — реакція на можливе знесення пам'ятника українському філософу. Місце останнього планують віддати Петру Могилі. Між тим, частина «грузинів науки» таку ротацію не підтримує. Бо саме до Сковороди приходять із проханнями допомогти у навчанні. Чи буде і Могила виконувати їхні бажання — невідомо.

Ірина КОРНИЦЬКА.

Більше половини ВІЛ-інфікованих заразилися через голку

У Миколаєві, на центральній вулиці Радянській, у Всесвітній день боротьби зі СНІДом працювала пересувна медична лабораторія: всі охочі могли здати експрес-аналізи на ВІЛ/СНІД. Із 50 зданих аналізів жодного позитивного не виявилося. Тим часом ситуація з цим захворюванням у регіоні складна. Торік, за даними Головного управління статистики, на 100 тисяч жителів Миколаївської області припадало 99 ВІЛ-інфікованих (загалом по Україні — 41 чоловік). Кілька років підряд область утримує сумну першість у державі з ВІЛ-інфекції та СНІДу. На кінець минулого року на обліку в медзакладах області перебувало 5224 ВІЛ-інфікованих, з них 476 хворих на СНІД. 43 відсотки з цього числа — жінки, близько 10 відсотків — діти й підлітки. Більше половини заразилися через голку, 39 відсотків статевим шляхом, а дев'ятеро — од ВІЛ-інфікованої матері.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Ніч. Луганськ. Листівки

Витрати міських комунальних служб, які займаються прибиранням незаконно розклеєних на вулицях міста агітаційних листівок, становлять уже більш як 135 тисяч гривень. Міськвиконком не раз звертався до політичних партій із приводу незаконного розклеювання на стовпах і стінах житлових будинків агітаційних листівок, однак почутий не був. Агітки кандидатів у Президенти без вихідних даних продовжують з'являтися, причому розклеюються нічної пори. Керівники міста нагадали, що ручне прибирання однієї бетонної опори коштує 18 гривень, прибирання павільйону на зупинці — 38 гривень, а пам'ятника — 550 гривень. Міська влада має намір звернутися по допомогу до співробітників міліції для з'ясування особи людей, які розклеюють уночі листівки. А щоб відшкодувати збитки, завдані міському бюджету, влада звертатиметься до суду.

Алла АНТІПОВА.

Студентам — пільговий проїзд

Під таким гаслом активісти громадської організації «Студентська свобода» розпочали в Івано-Франківську акцію протесту проти рішення міської влади про підвищення ціни на проїзд в громадському автотранспорті до двох гривень. Нагадаємо, що нові тарифи почали діяти в обласному центрі з 1 грудня.

Дві гривні за проїзд для студента — це забагато, вважають протестувальники. Деяким зі студентів протягом дня, аби дістатися до навчальних корпусів та гуртожитків, доводиться користуватися шістьма-вісьмома «бусиками». Такі витрати їм не по кишені. «Підстав для підняття ціни на проїзд в обласному центрі ми не бачимо», — каже координатор Івано-Франківської міської «Студентської свободи» Андрій Грималюк. Студенти зауважують, що в сусідніх обласних центрах проїзд дешевший, тож не розуміють, чому в Івано-Франківську найвищі тарифи.

Організатори акції розпочали збір підписів на спеціально виготовлених проїзних квитках, скриньку з якими хочуть передати владі міста з вимогою надати студентам право пільгового проїзду або повернутися до попередньої ціни.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

ФОТОФАКТ

П'ятдесят апаратів штучної вентиляції легень білоруського виробництва відправлені з Мінська до України в складі гуманітарного вантажу для боротьби з епідемією грипу.

Фото БЕЛТА\Укрінформ.

Шанс для водомереж

Громада Кам'янця-Подільського отримала шанс реконструювати міські системи водопостачання та водовідведення за кошти, надані Міжнародним банком реконструкції та розвитку. Місто виграло конкурс на право залучити для цього кредит у сумі 5 143 333 долари на вигідних умовах. Субкредиторами виступають Міністерство фінансів та Міністерство з питань житлово-комунального господарства України. А в самому Кам'янці-Подільському фінансове вливання планують здійснити через комунальне підприємство «Служба єдиного замовника», яке завжди працює з трансфертами, що йдуть із держбюджету. Важливо те, що в ході реалізації проекту в місті замінять зношене обладнання водомереж на енергоємне.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський.

Міське теплозабезпечення реформують

У Львові компанія International Resources Group за фінансової підтримки Агентства з міжнародного розвитку США реалізовуватиме проект «Реформа міського теплозабезпечення». За два з половиною роки заплановано провести аналіз стану системи теплопостачання, створити енергетичний план, розробити нормативно-правову базу та технічні специфікації приладів обліку, впровадити енергоефективні технології тощо.

Крім того, проект сприятиме створенню об'єднань співвласників багатоквартирних будинків, допоможе покращити управління і підвищити фінансову відповідальність власників помешкань.

Ірина ЄГОРОВА.

СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА—РОСІЯ

Дипломати про флот, кордон і «чорні списки»

7 грудня в Москві відбудуться консультації зовнішньополітичних відомств України та Росії. Делегацію України очолить перший заступник міністра закордонних справ Володимир Хандогій, російську — заступник міністра закордонних справ РФ Григорій Карасін. Особливу увагу планується приділити питанням демаркації українсько-російського державного кордону, тимчасового перебування на території України Чорноморського флоту РФ, розмежуванню Азовського та Чорного морів і Керченської протоки, а також питанням взаємодії двох країн у рамках міжнародних організацій. До порядку денного консультацій включено проблематику заборони в'їзду окремим громадянам на території України і РФ.

УКРАЇНА—СОМАЛІ

Спецназ — гроза піратів

СБУ підготувала 25 осіб зі спецпідрозділу «Альфа» для участі у військово-морській операції Євросоюзу «Аталанта» з боротьби з піратами. «Вони тренувались у Севастополі минулого року — це вже не таємниця. Ми вже були в Сомалі, у Кенії, подивилися на місці, який вигляд усе це має, відпрацювали це питання», — повідомив голова СБУ Валентин Наливайченко. Він зазначив, що СБУ тепер чекає лише рішення Верховної Ради.

На горі Піп Іван відновлять обсерваторію

Незабаром у курортному прикарпатському місті Яремче відбудеться зустріч, під час якої експерти з України та Європейського Союзу розглянуть проект відновлення колишньої астрономо–метеорологічної обсерваторії на горі Піп Іван, яка ще відома під назвою Чорногора.

Обсерваторію побудували на вершині гори Піп Іван (2028 метрів над рівнем моря) у 1938 році за кошти військово-повітряних сил Польщі. Споруда складалася з готелю, господарської прибудови та башти-ротонди, де згодом встановили телескоп. Працювала вона лише рік. 1939-го, з приходом радянської влади, про неї забули, і з часом вона перетворилася на руїни **(на знімку)**.

До ідеї відновлення обсерваторії не раз поверталися в роки незалежності, однак усе впиралося в кошти. На початку 2002 року було створено Наукову раду координації науково-дослідних робіт з відбудови обсерваторії, до якої ввійшли польські та українські фахівці. У червні цього року архітектори з України та Євросоюзу здійснили технічну експертизу стану будівлі. Вони позитивно оцінили український проект відновлення колишньої польської обсерваторії. Після нової зустрічі експертів українці сподіваються отримати перший транш коштів ЄС на реалізацію проекту.

Прикарпатський національний університет імені В. Стефаника вирішив створити на базі обсерваторії навчально-науковий центр для студентів, який діяв би з травня по вересень. Також тут планують розташувати науковий центр з дослідження рослинності Карпатського національного парку та археологічну експедицію.

Дарина **НАЗАРЧУК**.
Івано-Франківська область.

Польща чекає на спад епідемії «свинячого грипу» та готується до боротьби з лихоманкою Західного Нілу

А ЯК У НИХ?

Польща однією з перших відгукнулась на заклик української влади про надання допомоги у зв'язку з епідемією грипу, надсилаючи противірусні препарати та одноразові маски, а також надавши допомогу у проведенні аналізів крові на виявлення штаму грипу A/H1N1. А який вигляд має ситуація в нашого західного сусіда?

У Польщі з моменту оголошення епідемії грипом А захворіли 780 людей, із них 22 померли через ускладнення. Інформувати населення про небезпеку цієї хвороби почали ще у травні цього року, після появи у Польщі перших хворих. Проте темою номер один грип став у жовтні, після перших тривожних повідомлень з України. Це одразу спричинило зникнення з аптечної мережі одноразових гігієнічних масок не лише у прикордонних з Україною районах, а й навіть у Варшаві. Нині ситуацію намагаються «виправити» мережі супермаркетів, в асортименті яких з кінця минулого тижня з'явився продукт під назвою «гігієнічні маски» за ціною близько 54 гривень за 50 штук.

У Польщі, як і в Україні, «свинячий грип» став предметом політичної дискусії. Хоча в аптеках не бракує різноманітних антивірусних препаратів та не продають «таміфлю» за спекулятивними цінами, польська опозиція знайшла привід для критики уряду — міністерству охорони здоров'я закидають, що воно не закупило вакцини проти грипу А, замовивши водночас додатково 273 тисячі порцій вакцини проти звичайного сезонного грипу. Критична позиція у цьому питанні Уповноваженого з прав людини Польщі Януша Кохановського, який звертає увагу урядовців на те, що «результативність вакцини підтверджують європейські інституції». Проте керівництво міністерства твердо стоїть на своєму: Польща не купує вакцини проти «свинячого грипу» через відсутність гарантій її безпечного застосування з боку фірми-виробника. «Цієї вакцини не буде в Польщі доти, поки фірма-виробник не візьме на себе відповідальність, тобто поки вакцина не надійде у вільний обіг, як інші ліки, щоб кожен поляк, після ознайомлення з інструкцією щодо її застосування та консультації з лікарем, міг зробити свідомий вибір стосовно вакцинації», — заявила міністр охорони здоров'я Польщі Ева Копач.

За прогнозами польського урядового центру безпеки, вже через два тижні у країні очікується спад захворюваності на грип A/H1N1. Водночас польські спеціалісти, які проводили дослідження проб українських хворих у період масового поширення епідемії в нашій країні, заявили, що «свинячий грип» становить загрозу лише для людей з астматичними захворюваннями або із проблемами системи кровообігу.

Тим часом у польських ЗМІ з'явилась нова сенсаційна інформація із спецлабораторії Державного ветеринарного інституту в місті Пулави. Польські науковці вже розробили й тепер удосконалюють вакцину проти ще одного небезпечного вірусу — так званого вірусу Західного Нілу (WNV), порівняно з яким вірус грипу видається невинною застудою. За прогнозами дослідників, лихоманка Західного Нілу може загрожувати полякам уже влітку 2010 року. А з нею важко боротися, тому що переноситься вона комарами.

Іван **КОЗЛОВСЬКИЙ**.
Варшава.

У Національній опері звучатимуть індійські мотиви

8 грудня Індійська рада з культурних відносин, Посольство Індії в Україні представлять в Національній опері виставу «Чарівні струни», де познайомлять із творчістю легендарного майстра сароду Амджада Алі Кхана в рамках його європейського турне.

Амджад Алі Кхан заграв на сароді — національному індійському інструменті — ще в шестирічному віці. Головним його вчителем був батько, а згодом стали майстри давньої індійської традиції Бангаш. Та незабаром юний виконавець почав привносити в традиції гри на цьому незвичайному інструменті власне бачення, і вже на цій основі створив багато абсолютно нових сучасних раг. «Немає надто великої різниці між класичною та популярною музикою. Музика — це музика. Я хочу підтримувати спілкування зі слухачем, який розуміє індійську класичну музику та музику взагалі» — сказав якось Амджад Алі Кхан.

Видатний сародист має безліч усіляких нагород у себе на батьківщині і за кордоном. Зокрема, це звання Падма Вібхушан — знак вищого визнання в Індії, а також відзнаки ЮНЕСКО, ЮШСЕФ. У 1995 році маестро було нагороджено медаллю Ганді в Парижі, у 2003-му — почесною нагородою французького уряду, у 2004-му — японського.

Він виступав на фестивалях і святкуваннях у різних куточках світу, зокрема в Німеччині, Великій Британії, Австрії, а тепер нагоду послухати видатного сародиста матимуть й українці. Із маестро гратимуть його сини Ааман Алі Кхан та Аяан Алі Кхан, а також знані таблісти Танмой Бос та Мітхілеш Кумар Джха.

Марина **КРИВДА**.

На велосипеді можна й море об'їхати. Хоч Чорне, хоч Середземне!

Еколог і спортсмен, а за сумісництвом — мандрівник В'ячеслав Стоянов **(на знімку)** планує наступного року об'їхати на велосипеді Середземне море. Уродженець кримської Алушти, що нині живе в Болгарії, Стоянов уже має чималий досвід велосипедних подорожей: у році, що минає, він за півтора місяця об'їхав Чорне море, подолавши на двох колесах шість тисяч кілометрів. Подорож присвятив не так спорту, як екологічним дослідженням. Велопробіг В'ячеслава вздовж чорноморського берега сприяв ознайомленню влади, працівників ЗМІ та простих громадян із тим, наскільки засмічена природа. До особливих «ворогів» спортсмен-еколог зарахував поліетиленові пляшки й упаковку всіляких фасованих продуктів — вони стали екологічним бичем приморської смуги причорноморських країн.

У новій подорожі-експедиції (старт призначено зі Стамбула на перше лютого) В'ячеслав Стоянов продовжить вивчення проблем засмічення курортних приморських регіонів. У «дорожній карті» мандрівника — Кіпр, Сирія, Ліван, Йорданія, північ Африки аж до Гібралтару, Західна й Південна Європа. Фінішує він у тому-таки Стамбулі 10 листопада. За десять місяців треба буде проїхати через двадцять дві країни та двадцять три тисячі кілометрів.

Микола **МАГДИЧ**.
Севастополь.

Фото з архіву В'ячеслава СТОЯНОВА.

Суд перевірить найбагатшу жінку Європи на осудність

Донька найбагатшої жінки Європи, спадкоємиці імперії L'Oreal 87-річної Ліліан Бетанкур, подала позов, в якому порушила питання про осудність своєї матері.

Франсуаза Бетанкур-Мейєр вважає, що її матір втратила розум, тому що зробила подарунків на суму близько мільярда євро своєму другові, художникові Франсуа-Марі Баньє. В іншому позові, поданому раніше, Бетанкур-Мейєр обвинувачує друга матері в тому, що він, скориставшись неосудністю Ліліан Бетанкур, привласнив належні їй гроші. Слухання у цій справі почнуться 11 грудня, і якщо Баньє визнають винним, йому загрожує штраф розміром до 375 тисяч євро й до трьох років тюремного ув'язнення. У цей момент, **як повідомляє BBC News**, Бетанкур та її донька не спілкуються.

За прогнозами дослідників, лихоманка Західного Нілу може загрожувати полякам уже влітку 2010 року

ОБ'ЄКТИВ

27 листопада. Жертвопринoшення барана під час святкування мусульманами Курбан-Байраму.

28 листопада. День пам'яті жертв голодоморів та політичних репресій.

29 листопада. Київ. Благодійна акція «Мир і добро нашому дому» до Міжнародного дня інвалідів.

30 листопада. Брюссель. У рамках офіційного візиту до Королівства Бельгія Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з Президентом Європейського парламенту Єжи Бузеком.

1 грудня. Народні депутати України подолали вето Президента на закон «Про організацію і порядок діяльності Верховної Ради України».

2 грудня. Мітинг біля будинку Кабміну покупців квартир у житловому комплексі «Олімпік» у селищі Ювілейне на Дніпропетровщині, які ще в 2007 році сплатили вартість квартир включно з євроремонтом та так його і не отримали.

3 грудня. Крим, Євпаторія. Монтаж нового хреста на головний купол Свято-Миколаївського собору.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Миколи ЛАЗАРЕНКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу та УНІАН

ГОЛОС УКРАЇНИ № 231 (4731)
СУБОТА, 5 ГРУДНЯ 2009

Українські, польські та американські військові в Косово провели спільну гуманітарну акцію для дітей сербських біженців у селищі Брезовиця, що в зоні відповідальності миротворчого батальйону «УкрПолбат»

У Старокостянтинові на Хмельниччині триває обласний молодіжний фестиваль-конкурс військово-патріотичної пісні «На крилах юності» *(прес-служба Міністерства оборони України)*

ПРИВІТАННЯ

Особовому складу, ветеранам та працівникам Збройних Сил України

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Розпочавши складний і відповідальний процес глибокого реформування, модернізації та розвитку, здійснюючи поступовий перехід до свого професійного комплектування, Збройні Сили України стали на незворотний шлях творення сучасної, мобільної й потужної армії, що практично базуватиметься на найсучаснішому інноваційному досвіді та невідбутних переможних традиціях свого народу.

Нове покоління захисників Вітчизни справою честі і своїм священним обов'язком вважає дотримання вірності присязі та конституційному обов'язку, постійне й неухильне піднесення свого військового вишколу, підвищення бойової готовності, зміцнення дисципліни та організованості, примноження ратної слави своїх батьків і дідів.

Верховна Рада України робитиме все для законодавчого забезпечення розвитку Збройних Сил України, гарантування належного соціального статусу військовослужбовців та ветеранів.

У цей знаменний день від усього серця зичу всім вам миру, добра, благополуччя, успіхів у благородній справі служіння Україні, рідному народу.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Армія оптимізується, затягує паски і крокує до професіоналізму

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— На сьогодні головне завдання — оптимізувати структуру органів військового управління, позбутися структур, частин і підрозділів, які не потрібні Збройним Силам, і за рахунок цього збільшити чисельність бойових з'єднань і частин, — повідомив генерал-полковник **Іван СВИДА (на знімку)**.

Оптимізуючись, треба враховувати, що Україна поки що не входить до жодної з систем колективної безпеки. Тому на сьогодні, зважаючи на це, а також на наявні виклики, загрози і стан фінансування оборонного сектору держави, за словами начальника Генштабу, оптимальна чисельність ЗС має становити 200 тисяч осіб. Остаточне рішення про чисельність армії прийматиме керівництво держави та Верховна Рада України.

Державною програмою розвитку Збройних Сил України на 2006—2011 роки передбачено створення невеликого сучасного професіонального війська. «Це наша мета і вона залишається незмінною», — кажуть у Генеральному штабі. Проте ця програма з огляду на кризу буде змінюватися. Ці зміни мають забезпечити адекватні загрозам спроможності Збройних Сил на перехідний період до членства в НАТО, підкреслив генерал-полковник Іван Свида.

Зрозуміло, що швидко перейти на контракт армія не зможе. По-перше, потрібне адекватне фінансування. По-друге, бажання людей служити за контрактом. Тому в 2011 році, як планувалося раніше, Збройні Сили ще не перейдуть на контракт. Нині роком контракту заявлено 2015-й.

Створити невеличку професіональну та боєздатну армію на самому ентузіазмі неможливо. На це потрібні гроші. Нормативна потреба Міністерства оборони України на 2010 рік становить близько 31 мільярда гривень, які забезпечать збалансоване утримання, підготовку та розвиток Збройних Сил. Проте у бюджетному запиті на наступний рік заявлено 19,8 мільярда гривень. Це мінімально необхідна потреба. Керівництво ЗС України сподівається, що потреби армії буде все-таки задоволено на цьому визначеному рівні. І обіцяє: за будь-якої фінансової ситуації курс залишиться незмінний.

— Ми неухильно йдемо курсом євроатлантичного та європейського векторів нашого військового співробітництва, які закріплено відповідними законодавчими актами, — наголосив начальник Генерального штабу. — Водночас ми прагнемо мати дружні, партнерські відносини з усіма нашими країнами-сусідами. Ми налаштовані на зміцнення відносин з Російською Федерацією...

Отож 18-річним Збройним Силам України доведеться переглянути своє попереднє життя й по-дорослому оцінити перспективи. Проте вже завтра вони стрілятимуть. У Києві, Одесі, Севастополі, Керчі, а також у Вінниці, Львові, Житомирі, Рівному та Дніпропетровську. Це будуть не військові навчання, а феєрверки та салют двадцятьма залпами на честь професійного свята.

Ольга ВАУЛІНА.

ФОТОФАКТ

Заступник глави секретаріату Президента Петро Шатковський *(ліворуч)* вручає орден Богдана Хмельницького III ступеня начальнику управління пресслужби Міністерства оборони полковнику запасу Ігорю Халявінському під час нагородження кращих військовослужбовців з нагоди 18-ї річниці ЗС України

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На шляху до офіцерських зірок

Одним із найкрасивіших місць Криму, безперечно, є Алушта. Тут винятково сприятливо сполучаються природні й цілющі чинники: гаряче південне сонце, тепле море, незвичайний для кримського Південного узбережжя простір і широта огляду, мінеральні джерела. Не випадково саме тут рішенням Ради міністрів Автономної Республіки Крим було відкрито Кримський інтернат-ліцей з посиленою військово-фізичною підготовкою.

Знайомлячись із повсякденним життям цього навчального закладу мимоволі згадуєш слова письменника, публіциста і педагога Карема Раша. «Життя — це не свято, і школа покликана готувати молодь до труднощів життя. Тому в хорошій школі повинно бути чесно, світло, радісно, але завжди важко. У навчанні завжди має бути дуже важко. Школа не може бути ані розв'язним шоу-майданчиком, ані похмурою казармою. Для здоров'я дітей та молоді потрібні не дозвілля та телерозваги, а порядок, суворість, справедливість, братерська доброта і допомога».

Саме таким є сьогодні Кримський інтернат-ліцей з посиленою військово-фізичною підготовкою. Незважаючи на молодий вік, навчальний заклад по праву визнано одним із кращих серед йому подібних. Його не можна ні з чим порівнювати. На відміну від багатьох інших ліцеїв, які почінали свою діяльність на базі військових навчальних закладів або військових частин з уже розвинутою інфраструктурою, кримський починався майже на порожньому місці.

Про те, що собою являла отримана спадщина, сьогодні можна довідатися, розглядаючи старі фотографії восьмирічної давнини. У корпусах, переданих ліцею, які до того простояли без експлуатації декілька років, були відсутні опалення і каналізація, покрівля протікала, внутрішні приміщення мали непривабливий вигляд. Після відповідного перепланування та ремонту в найкоротший термін, як кажуть ліцеїсти, «з маршу», було розпочато навчальний процес.

Перші підлітки переступили поріг ліцею 1 вересня 2002 року, а сьогодні вони, як і решта випускників, впевнено крокують життєвими шляхами. Більшість із них вирішили присвятити своє життя служінню Батьківщині. Пріоритетом для себе вони визначили військову службу. Із 316 випускників 133 (42 відсотки від загальної кількості. — **Авт.**) вступили до вищих військових навчальних закладів. Найпопулярніші серед них — Харківська академія повітряних сил і Севастопольська військово-морська академія, де навчається найбільша «діаспора» кримських військових ліцеїстів.

Такий результат досягнуто завдяки цілеспрямованій роботі колективу офіцерів і вчителів. Кожен із ліцеїстів за допомогою викладачів заздалегідь і цілеспрямовано готується до вступу в обраний ним вищий навчальний заклад. Вчать і виховують ліцеїстів педагоги з великим стажем роботи, багатим досвідом і почесними званнями. Із 13 вчителів, що викладають нині в ліцеї, двоє є відмінниками освіти, двоє мають звання «старший вчитель», один — «вчитель-методист», у шістьох вища кваліфікація. Працею цих людей в ліцеї створено умови для інтелектуального, соціального, особистісного, культурного зростання молоді, її саморозвитку та самореалізації. На різних конкурсах, олімпіадах ліцеїсти не раз займали перші місця, серед вихованців є члени Малої академії наук Криму.

Хлопці свідомо роблять свій вибір — бути офіцерами. Сучасна навчальна база, чудовий і сильний педагогічний колектив, вивчення історії України, її Збройних Сил, зустрічі з офіцерами різних спеціальностей, відвідування військових частин і військових навчальних закладів — усе це сприяє формуванню світогляду, моральної й політичної культури, високих морально-психологічних і фізичних якостей, необхідних для служби на офіцерських посадах у Збройних Силах України. А головне — сприяє усвідомленню ліцеїстами особливої місії військової людини: захищати Вітчизну, рідну домівку, свій народ.

Живуть та вчаться в ліцеї хлопці з усього Криму, котрі вирішили пов'язати своє життя зі шляхетною професією офіцера. Тому вже з перших днів навчання їх привчають до армійського життя: вони живуть за суворим розпорядком дня, постійно носять військову форму одягу, мешкають у казарменому приміщенні, заступають у наряди днювальними й черговими. І, звичайно, їх вчать приймати рішення, керувати людьми й відповідати за свої вчинки.

У ліцеї готують загалом фізично здорових і вольових людей. Відповідно до розкладу занять юнаки займаються фізичною підготовкою в 3—4 рази більше, ніж у звичайній середній школі. Як результат, команда ліцею традиційно представляє автономію на спартакіаді України серед допризовної молоді, де завжди показує високі результати.

Перейнявши кращі традиції українського козацтва, кадетських корпусів, суворівських і нахімовських училищ, Кримський інтернат-ліцей не став простою їхньою копією. Ліцей має вже й власні добрі традиції, свої гімн, герб і прапор. Щорічно тут проводять урочисту посвяту в ліцеїсти, святкування Дня знань, останнього дзвоника, Дня ліцею, Дня вчителя. Без ліцеїстів практично не обходиться жодний важливий урочистий захід на республіканському й міському рівнях. Вихованці вже традиційно беруть активну участь у святкових заходах і концертах з нагоди Дня Перемоги, Дня захисника Вітчизни, Дня Збройних Сил України, Дня партизанської слави.

Випускники часто приїжджають, пишуть листи, завжди із вдячністю й любов'ю згадують своє навчання. Хоча, здавалося б, лише рік або два тому вони попрощалися з ліцеєм. Поява колишнього ліцеїста — завжди подія для ліцеїстів теперішніх. Немає кращої реклами для військової служби, коли курсант або лейтенант у військовій формі розповідає про навчання у військовому навчальному закладі або ділиться своїми враженнями про початок офіцерської служби.

Завжди приємно читати теплі рядки листів випускників, кожен з яких починається щирими словами: «Здраствуй, улюблений ліцей!». Нерідко послання містять звернення до молодших своїх товаришів — «вчіться та поводьтеся гідно, отримуйте знання, цінуйте ліцейське братерство і кожну хвилину, проведену в ліцеї». І прохання до офіцерів: «Прочитайте цей лист перед строєм!»...

Сьогодні в умовах реформування українського війська кадровому складу Збройних Сил України висувають підвищені вимоги до рівня професійної майстерності, психологічної стійкості та моральних якостей. Випускники Кримського військового ліцею будуть служити в новій українській армії. Хочеться вірити, що вони, пройшовши таку чудову школу, виростуть сильними, порядними і талановитими людьми, чесно служитимуть своїй Батьківщині.

Георгій ВЕРВЕС.

На знімку: начальник Кримського інтернату-ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою полковник Микола Балабай.

Фото автора.

«Школа не може бути ані розв'язним шоу-майданчиком, ані похмурою казармою»

А вони не зникли безслідно...

ПРОДОВЖУЮЧИ ТЕМУ

Понад 64 роки минуло з дня закінчення Великої Вітчизняної війни, а спогади про тих, хто поліг на полі бою чи згинув безслідно, й досі ятрять душу. Особливо ж про тих, від кого хіба що й залишився пожовклий від часу папірець: «Пропав безвісти»...

Уже пішли з життя найближчі рідні — батьки, дружини й навіть діти, які до останнього сподівалися бодай щось про них дізнатися. Тепер пам'ять бережуть онуки, й багато хто з них намагаються розшукати інформацію про їхні останні хвилини. Але нині з'явилася надія: організація «Саксонські меморіали в пам'ять про жертви політичного терору» за замовленням уряду ФРН» створила базу даних на військовополонених, які під час війни перебували в концентраційних таборах на території Німеччини. Над утіленням проекту Центр документації «Саксонські меморіали» працював майже десять років.

У «Голосі України» впродовж року друкувалися матеріали на цю тему. Зокрема, про те, що чимало тих, на кого родини одержали повідомлення «Пропав безвісти», насправді могли потрапити в полон, бути вивезеними до рейху, де загинули, померли чи їх стратили за якусь провину. Велика кількість даних про них збереглася в німецьких архівах.

Нині найбільша у світі база даних з інформацією про радянських військовополонених часів Другої світової війни — майже 700 тисяч інформаційних файлів — відкрита для загального користування в Інтернеті. Про це повідомило міністерство науки федеральної землі Саксонія. Відтепер родичі загиблих чи зниклих безвісти під час війни можуть дізнатися про їхні долі на сайтах www. dokst. de (німецькою мовою) та www. dokst. ru (російською). А ще докладнішу інформацію можна отримати, звернувшись до Дрезденського центру документації «Саксонські меморіали в пам'ять про жертви політичного терору». Міністр науки федеральної землі Саксонія Сабіне фон Шорлемер на відкритті Інтернет-порталу зазначила, що «ця унікальна база даних

дозволить мільйонам людей з'ясувати долі померлих родичів чи тих, котрі пропали безвісти». І не лише військовополонених, а й колишніх примусових робітників, вивезених до Німеччини під час війни, і які померли там або загинули під час бомбардувань.

Тим часом «Саксонські меморіали» передали Україні ще одну електронну базу даних на 60 тисяч військовополонених — уродженців нашої країни, котрі утримувалися у концтаборах на території Німеччини. Вони містять інформацію з особових облікових карток, які велися у таборах військовополонених: персональні дані — часто з фотографією, особливі прикмети зовнішності, в якому саме таборі утримувався, перебував у госпіталі, а також про переміщення до іншого місця утримання. Тут розміщені свідчення, протоколи допитів, трудові книжки, різноманітні довідки, дані про місце поховання, якщо воно є.

За повідомленням інформаційних агенцій, «Саксонські меморіали» передали їх... Службі безпеки України. Чи не тому, що колись у Сталіна не було військовополонених, а лише «зрадники Батьківщини»? Пояснити, чому вони передані саме цій установі, кореспондент «Голосу України» попросила директора галузевого державного архіву СБУ Володимира Вятровича.

— Ми співпрацюємо з німецькою стороною, і в цьому напрямі також. Оскільки матеріали на радянських військовополонених, зокрема вихідців з України, знаходяться у нас, то «Саксонські меморіали» передали інформацію нам. Але це не означає, що з нею не можна ознайомитися: в кожному обласному відділенні СБУ родичі чи представники громадськості знайдуть дані на своїх близьких. Звісно, за умови, що вони збереглися. Жодних перепон для доступу немає.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Name: Мащенко | Maschtschenko
Vorname: Мартин | Martin
Staatsangehörigkeit: SSSR Ukrainer
Dienstgrad: Soldat
Truppenteil: Inf Reg
Zivilberuf: Bauer
Vorname des Vaters: Michail
Gefangennahme (Ort und Datum): 17.V.42 Charkow
Ob gesund, krank, verwundet eingeliefert: gesund
Lichtbild
Nähere Personalbeschreibung
Größe: 168 | Haarfarbe: Braun
Name und Anschrift der zu benachrichtigenden Person in der Heimat des Kriegsgefangenen

На знімках: могили військовополонених у ФРН ретельно доглядаються; такі облікові картки у німецьких концтаборах заводили на кожного військовополоненого.

Фото з Книги пам'яті «Поховання жертв Другої світової війни на території Німеччини».

АНОНС

Шість днів гітари

З 8 по 13 грудня в Національній філармонії відбудеться Міжнародний фестиваль гітарної музики «Київ–2009» і в його рамках — Міжнародний конкурс гітаристів.

Ці акції проводяться за підтримки Фонду сприяння розвитку мистецтв, Посольства Королівства Іспанія в Україні, Посольства Федеративної Республіки Німеччина в Україні, Італійського інституту культури в Україні, Австрійського культурного форуму, Польського інституту в Києві, Джаз-клубу — офіційного представника корпорації «Ямаха» (у фойє працюватиме виставка музінструментів цієї корпорації). До участі зголосилися 36 музикантів різних виконавських шкіл із семи країн. Оцінювати виступи конкурсантів буде журі з самих гітаристів-лауреатів міжнародних конкурсів з Італії, Іспанії, Польщі, Австрії, України. У першому і другому турах конкурсанти гратимуть соло, а у третьому — у супроводі Академічного симфонічного оркестру Національної філармонії України (диригент — заслужений діяч мистецтв України Ігор Палкін). Одночасно протягом конкурсу відбудуться концерти лауреатів міжнародних конкурсів Лоренцо Мікелі, Мігеля 'Гранат, Алескандера Свете, Тілмана Хопштока, Кшиштофа Пелеха.

Вл. інф.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (із архіву «Голосу України»).

ФОТОФАКТ

До 90-річчя створення повстанських загонів, які боролись за УНР у Холодноярських лісах, Всеукраїнська громадська організація «Національний альянс» провела на Чигиринщині триденний мандрівний табір.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Крапку ще не поставлено

Колектив Кам'янець-Подільського медучилища (заклад є комунальною власністю територіальної громади Хмельницької області) вже три місяці оббиває пороги різних інстанцій, відправляє в усі всюди листи, домагаючись призначення директора, якого він обрав ще 28 серпня 60,2 відсотка голосів на загальних зборах. «На носі державна атестація, а ми без керівника, в колективі втрачено довіру до влади, яка нас не чує», — скаржаться вони. То чому Хмельницька обласна рада не затвердила результати виборів?

Про ці вибори наша газета писала в матеріалі «Чи буде третій суд?!» 23 вересня цього року.

Після зборів, які, за всіма оцінками, пройшли демократично, прозоро та продемонстрували прагнення колективу, в обласній газеті «Подільські вісті», яка є друкованим органом облради, раптом 17 вересня з'явилася стаття за підписом Йосипа Ядухи «Фігаро тут, Фігаро там». У ній, зокрема, автор, який, як стверджують представники медучилища, з котрими мені вдалося поспілкуватися, ні на зборах, ні взагалі в училищі не був, зазначає, що в колективі закладу мають місце «чвари, розбрат, корупція і хабарництво — ось неповний перелік вад, які міцно прописалися тут». Цю статтю працівники обговорили на загальних зборах. Газета, однак, не поспішає на вимогу колективу училища друкувати спростування... У медичному кажуть, що готують позов до суду. Такі події не сприяють ані підготовці до атестації, ані навчально-виховному процесу.

У листі до голови профільної депутатської комісії облради Леоніда Бриндікова працівники закладу назвали можливу причину публікації на адресу колективу училища зі 130-літньою славою першого медичного освітнього закладу Подільського краю. На їхню думку, все це через вибори.

Немарно публікація в «Голосі України» називалася «Чи буде третій суд?!». Отож Василь Белявський, справді, подав до суду позов до облради з приводу визнання протиправними дій облради стосовно внесення кандидатури Олега Купчика, піддав сумніву його документи про науково-педагогічний стаж, довідки щодо цього Інституту отоларингології імені Коломийченка АМН України. Окрім того, позивач домагався призначення повторного конкурсу на заміщення посади директора училища. Під час судових слухань представники відповідача, читаємо в постанові, не визнали позовних вимог Белявського. А 30 вересня Хмельницький міськрайонний суд виніс постанову, якою залишив без задоволення його вимоги. Нині подано апеляційну скаргу. Отже, слово за судом.

А тим часом навіщось один з очільників облради в жовтні приїжджав на зустріч із колективом та, як мені розповіли працівники медучилища, пропонував, щоб вони погодилися на повторні вибори... Так це чи ні, важко сказати.

Віра ШПИЛЬОВА.

Олесь ГОНЧАР — Юрій ШЕВЕЛЬОВ: діалог через океан

«Я не маю жодних претензій до свого життя. Все було, як було...» (2002), — цими словами Вчитель (Ю. Шевельов) підводив риску під своїм земним шляхом.

«...смерть не страшна. Страшні болі й передсмертні страждання», — записав у своїх щоденниках 24.10. 1994 р. Учень (О. Гончар).

Хвороби, самотність, почуття болю й сумніви за майбутнє України єднали обох.

Та не однаково мені,
Як Україну злії люде
Присплять, лукаві, і в огні
Її, окраденую, збудять...

(Т. Шевченко, 1847).

Сьогодні Шевченкові слова звучать особливо актуально. Над Вітчизною панує дух руїни. Зміст визначальних понять давньокитайської філософії «інь» та «янь» у нинішній українській версії сконцентрувався у гіперегоїстичному здвоєному «ю» та амебно-туфельковому «я».

«О, яка ти коротка, красо весни! Замовкають солов'ї, гаснуть бузки... Так і плоть людська гасне, тільки «дух, що тіло рве до бою», ще живе.

Десь треба пояснити читачам, що загибель Кирила Заболотного (головний герой останнього роману О. Гончара «Твоя зоря». — **В.А.**) навіяна смертю Хаммершельда (Генеральний секретар ООН. — **В.А.**), якого, очевидно, збили в Африці наймані терористи. З Хаммершельдом я був знайомий, він чимось мені дуже заімпонував. А познайомив нас Роберт Фрост, американський поет, що все пильно в очі мені дивився і пояснив потім, що «по ваших очах я хочу пізнати ваш народ» (О. Гончар «Щоденники», т. 3. стор. 296).

Чужоземний поет прагнув по очах українського письменника пізнати наш народ. А заохочені зайдами деякі співвітчизники (і -вітчизниці) сипали сіль ненависті у ті очі (!?).

Зло завжди повертається до того, хто його творить.

Закономірно, що вся задекларована боротьба традиціоналістів та їхніх опонентів, яку нібито заініціанували в Україні діаспорні науковці (чи лженауковці?), зокрема «шевченкознавство» ідеолога «антигончаризму» якогось Грабовича (цікава естафета: Білодід і Якобсон — Грабович і Компанія), звелася, врешті-решт, до патологічного нишпорення в архівних теках з метою виявити якісь малонки «особливого змісту» Т. Шевченка (?!).

До речі, названий трохи вище заїжджий «літературознавець» переконфліктував з всіма провідними вітчизняними дослідниками літератури. «Розійшовся» він і з Ю. Шевельовим, котрий «гостро не сприйняв» його «опуси» (про це Г. Грабович зухвало зізнається в інтерв'ю в «Дні» (8 вересня 2006 року).

Тут належить зробити певні зауваги, щоб у читачів не склалося враження про упереджене ставлення автора до діаспорних науковців. Мова йде лише про окремих «діячів», таких як згаданий Грабович, навколо якого гуртується згрaйка «вічних опозиціонерів», котрі «боротьбою» з «радянськими реакціонерами» та «конформістами» прикривають власну творчу безпорадність. Співпраця інтелектуалів насамперед американської та європейської діаспор з українськими колегами відповідає їхнім духовні цілі. Досить назвати М. Яримовича, І. Богачевського, Т. Костюка (космічне агентство США), К. Сагана (астроном), Н. Голоняка, Б. Гнатюка, Л. Романків (технології), істориків О. Пріцака, І. Шевченка, Р. Шпорлюка та багатьох інших.

Бібліотека Колумбійського університету, професором якого від 1958 року був Ю. Шевельов.

Справжні друзі України з розумінням ставляться до наших проблем. А недруги тільки поглиблюють кризу.

Ось чому Вчитель (Ю. Шевельов) так і не написав третій том своїх спогадів, сказавши коротко: «Вже ні з ким не хочу сваритися» (інтерв'ю з К. Лабунською від 21.05 2002 р.).

«Ярмо рабства не повинно повторитись. Не хочу вмерти рабом!» — нервово реагував О. Гончар на події в Україні часів президентства Л. Кучми (т. 3, стор. 481).

І Вчитель, і Учень до кінця своїх днів думали про Батьківщину, її майбутнє. Обоє були від природи вразливі й боляче реагували на спроби непрошених «друзів» загострити їхню полеміку.

У січні 1977-го, перебуваючи у Москві, О. Гончар переніс перший інфаркт. Через 10 років у нього стався крововилив у мозок. І потім кожні два роки чергувалися то інсульт, то інфаркт... Аж до смерті 14 липня 1995 року.

«...Щойно був на обстеженні (ехокардіографія), бачив на екрані якийсь грозово-темний, упереміжку з світлим, ніби над океаном, вируючий ураган...

— Що то за ураган?

— То ваше власне серце.

Овіяло чимось містичним. Хто створив і для чого — в такій мудрій доцільності? Щоб отак, без твоєї волі пульсувало роками й роками?» — записав О. Гончар у щоденнику 18.04.1987 р. (т. 3, стор. 143).

Перегорнемо сторінки останнього десятиріччя життя Учня й згадаєм отруйні уколи, котрі завдавали його серцю часто не недруги, а ті, хто ховав свої лицемірні очі під маскою однодумців.

«День суботній, день самотності. Ніхто не заходить в палату, і читати вже годі, настав час озирати пройдене, обмислювати своє життя. Хай там що, а доля таки була щедрою до тебе! Тисячу разів міг загинути на війні, а не загинув!... Василь Бережний і ціле сузір'я тих старших майстрів, які так прихильно привітали тебе на самім початку письменницької дороги... Панч, Яновський, Вишня, Тичина й Малишко, Бажан... Хіба ж то не вияви щедрості самої долі, яка вас — таких зовсім різних — єднала у спільному, найдорожчому... Чи є зараз серед молодих, серед нинішніх оце відчуття спільності обов'язку перед Україною, перед Матір'ю? Як передати їм, молодшим, щоб були дружнішими, щоб знаходили в собі сили переступати через амбіції, через власні самолюбства, коли йдеться про найвище, найдостойніше в житті. Як важко це дається, але ж треба, треба!» (т. 3, стор. 144).

«Цей слизняк К. знову взявся паплюжити в «Огоньку» письменників, яких, мовляв, часто видає «Роман-газета». Потрапив до списку і я. Думаю оце, хто ж він? Чого варті були оті його клятви у вірності довіку?» (т. 3, стор. 174).

Харківський університет — альма-матер Вчителя та Учня (Ю. Шевельова та О. Гончара).

«Написав до секретаріату з'їзду (депутатів СРСР. — **В.А.**) з проханням оголосити таке слово: «Фильм, который вчера нам был показан, не оставляет сомнений в том, что произошло в Тбилиси... Мы, группа депутатов от Украины, выражаем свое братское сострадание народу Грузии»... Пропонували підписати і Б.О. (скорочення наше. — **В.А.**), але він не згодився» (т. 3. стор. 241).

«Йде сесія Верховної Ради. Обговорюється проект закону про суверенітет республік... Боря — як він міг?.. (йдеться про земляка—депутата союзного парламенту, котрий не підтримав голосування за надання незалежності колишнім республікам СРСР. — **В.А.**). Як можна бути послушним знаряддям у брудних руках отих Лук'янових... Яка ганьба! Скільки бруду там, де має панувати чистота...» (т. 3, стор. 265).

«Увесь — із болю. До знемоги виснажений болем фізичним, болить душа. Втомився жити... Невже інші настали часи — часи тотального збайдужіння?» (т. 3, стор. 175).

«Борис Нішанович»... спішно прибув із Москви, щоб змагатись у другому турі з молодим рухівцем Г. Не розумію, правда, навіщо Б.О. (скорочення наше. — **В.А.**) два мандати — московський і український?» (т. 3, стор. 284).

«Що вражає в цих «лідерах нації», так це безмежний егоїзм, самозакоханість і наростаюча жорстокість... Видно, жадоба влади для них сьогодні понад усе. А що Рух занедбав свою роботу, не шукає шляхів, надто ж до населення східних областей, де процес національного відродження ледь-ледь проклюнувся, і що Товариство української мови зовсім занепало після перших днів ейфорії... — до всього цього вони глухі. Дедалі розбухаюча амбітність, владолюбство засліплює і губить людей. А ти ж поклав на них надії! Ніяких порад не хочуть слухати. Вважають, що вхопили Бога за бороду. Справді, якщо хочеш узнати людину — дай їй владу. Облетить позолота словес і зостанеться ординарний дріб'язковий себелюбець, який навіть забуде запитати тебе про самопочуття, про здоров'я, хоч знають же, в якому ти стані і в ім'я чого — до краплини! — здоров'я своє поклав» (т. 3. стор. 293—294).

«Ждуть не діждуться, коли я вже ляжу в могилу» (т. 3, стор. 398).

Навіть останній запис О. Гончара від 9 липня 1995 року (за п'ять днів до смерті), друкований у тритомнику щоденників, сповнений болю й прагнення правди.

Ю. Шевельов, який майже шість десятиліть прожив поза Батьківщиною (від 1943-го), теж, мов чутливий камертон, реагував на події в Україні. Більшість із них, особливо з політичного та економічного життя, його не радували. Він навіть впадав у сумніви й, наприклад, прийняв рішення щодо своєї бібліотеки, котре й досі по-різному оцінюється і його друзями, й опонентами. Значна частина його унікального зібрання книжок потрапила до університету японського міста Хоккайдо, де започатковано дослідження україністики.

Але ж у Нью-Йорку залишився надзвичайно цінний архів Ю. Шевельова. Там само в Українській Вільній Академії Наук є архів МУРу (Мистецького українського руху) — своєрідна документальна хроніка народження справжнього (постраднянського) Шевельова-науковця, котрий пізніше своїми дослідженнями піднявся на світові виднокола.

Зрозуміло, що багато вже втрачено. Стосується це і взаємин Ю. Шевельова та О. Гончара. У нас є можливість лише моделювати версії, щоб, зокрема, здогадатися, про що вони говорили, які проблеми хвилювали Вчителя та Учня в жахливі культівські 30-ті, коли вслід за М. Хвильовим, немов упольовані вальдшнепи, зникали в пащі невситимого сталінського Молоха (ГУЛАГу) сотні тисяч письменників, науковців, педагогів, інженерів, лікарів.

Невипадково обережний Ю. Шевельов сам свідчить, що не ходив на похорон М. Хвильового («Я не вчащав до Будинку літератури ім. Блакитного і не йшов з тими, хто проводжав тіло Хвильового на цвинтар, хоч пізніше, уже в самоті, розшукав його могилу і бачив квіти, що там лежали, а ще пізніше вже не міг її розшукати, бо її зрівняли з землею...» («Я — мене — мені...», т. 1, стор. 215). Не згадує у своїх щоденникових записах про харківські сталінські роки й О. Гончар. Може, ця його обачність — результат життєвих уроків Вчителя улюбленому Учню?

І про що говорили Вчитель та Учень наодинці 1992 року, ми теж уже ніколи не довідаємось...

Третій том спогадів Ю. Шевельова помер не народившись.

В Учня ситуація набагато краща: його щоденники (120 записників різного формату, початі 25 вересня 1943 року) написані, але видані поки що не повністю. Упорядники тритомника, котрий одержали читачі, зазначають: «З цілком зрозумілих етичних міркувань довелося позначити криптонімами деякі прізвища і «прибрати» авторські аж надто різкі оцінки людей...» («Щоденники», т. 1, стор. 7).

Але якщо ми цілком справедливо вважаємо, що Олесь Гончар — трагічна постать української радянської літератури (як і більшість його сучасників-однодумців), то, очевидно, належить відкрити світу всі сторінки його щоденників. Бо це вже ІСТОРІЯ. Саме за цієї умови, можливо, навіть опоненти зрозуміють долю і творчість автора «Прапороносців» та «Собору». Бо якщо даються оцінки Д. Павличку, І. Дзюбі, І. Драчу, В. Коротичу, Б. Олійнику, П. Загребельному, то чому замовчується сприйняття О. Гончарем інших його друзів та недругів й загалі сучасників?

Зрозуміло, що на цей крок, очевидно, наважитися не так просто.

«Була розмова з другом-фронтовиком: як бути з партією?.. Я вступав до неї не з кон'юнктури, вступав у Трансільванських Альпах під час найтяжчих боїв, коли ми були майже оточені і коли кожен з нас добре розумів, що на ранок від нашого знекровленого батальйону навряд чи хто залишиться живим... Партія була тоді справді партією антифашистською... А тепер зректися того всього? Може, комусь це й легко, а мені аж ніяк. Бо якими очима глянули б на мене оті мої трансільванські побратими, що навіки лягли десь у чужій землі?.. Розрив з партією — це ж розрив із усіма ними, з фронтовими друзями... Якщо ж партія виявиться нездатною перебудуватись,.. якщо й далі партія не відмовиться від імперської політики й далі нав'язуватиме нам русифікація і не піде на те, щоб забезпечити республікам справжній, а не фіктивний суверенітет, якщо й далі робитиметься все, щоб зберегти цю прогнилу, збанкрутілу імперію — ось тоді і нам справді нічого не залишиться, як іти на розрив і шукати шляхів до Європейського дому. Тоді і я вважатиму, що маю моральне право порвати з тією суспільною силою, з якою зв'язав свою долю десь там, у Трансільванських Альпах, в ту трагічну ніч перед ще одним, може, як тоді здавалось, останнім боєм... Поки що вирішую так...

Нарешті дозволено виходити з корпусу. Надворі зовсім уже весніє!.. Бачив навіть джмеля, такого раннього, — кудись погув над травою... І небо ясне, і голоси пташок привітні... Ось та партія, до якої мені хотілось би належати! До партії життя» (О. Гончар «Щоденники», т. 3. стор. 289).

Автор «Прапороносців» та «Собору» зробив перший крок до неминучого катарсису — почав очищати від радянської ідеології свої романи та повісті. Черга за повним відкриттям Олеся Гончара, яким постав він у своїх щоденниках. І тоді письменник радянської імперії, зрозуміло, вступить у конфлікт з українським патріотом. Але з тієї безкомпромісної боротьби постане справжній образ видатного прозаїка доби тоталітарного комуністичного режиму — *трагічної постаті митця, котрий не мав змоги реалізувати своє життєве призначення.*

Цим болем були сповнені серця більшості наших талановитих письменників, котрим в умовах СРСР випадало лише два шляхи: або йти на компроміс — оспівувати тоталітарний режим, або, як В. Стус, кінчати своє життя в Сибіру.

«Написати б про них п'єсу «Банкроти»!.. Давав собі слово, що після 70-ти не братимусь за перо, що «Далекі вогнища» й «Океан» — це прощання, спів лебединий, а тепер ось (трохи отямився від перевиснаги крайньої, жахливої!) знову малюються задуми, і серце б'ється творчо, — ще не все я сказав тобі, красний світе!» (т. 3, стор. 168).

«...вночі наснувався ніби задум новий: «Демонстрація» — повість або роман про весну чорнобильську...» (т. 3, стор. 170).

«...хотілось би написати про її (О. Россет-Смирнової. — **В.А.**) спогади, про цю тонку жіночу проникливість, вміння оцінити, як глибоко Гоголь відчував прекрасне, його природу» (т. 3, стор. 278).

«Колись мене умовляли в ЦК написати твір про УПА: «Ми вам усі матеріали дамо. У нас їх — гори!». Я відмовився: «Правдиво написати не дасте, а брехати не хочу...». Зараз настав час і треба б відтворити той епос національно-визвольної боротьби, написати про Романа Шухевича та інших героїв. Візьміться, молоді!» (т. 3, стор. 324—325).

«На якомусь вечорі котрийсь із тих молодиків, що всюди шукають розбрату, нібито доскіпувався в доповідача:

— Чия творчість довше житиме: Олеся Гончара чи Григора Тютюнника?

Бідна душа, ніяк не втямить, що вічність — вона велика, місця в ній вистачить усім. Була б тільки Україна та вижило б людство. Інколи, коли глянеш довкруг, така туга наляже, ніби вже ми перед Страшним Судом, в людей ніби розум відібрало за якісь гріхи...» (т. 3, стор. 346).

Віталій АБЛІЦОВ.

(Наступна публікація — завершальна в нашому циклі).

Продовження. Початок у числах 166, 171, 176, 181, 186, 191, 196, 201, 206, 211, 216, 221 і 226.

Пошануй природу раз — і вона тобі десять раз віддячить

ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Житель селища Млинова Григорій Атаманюк — пристрасний садівник, квітникар, мисливець, птахівник, рибовод, пасічник... У цього пенсіонера — понад десяток улюблених занять.

— У важкі повоєнні часи нашу родину багато в чому рятував садок — яблука, грушки, сливки, — каже Григорій Атаманюк. — А потім якось батько за одну ніч його вирубав, бо тодішня влада прийняла рішення платити податок за кожне дерево. І це в той час, коли навіть на хліб грошей не вистачало...

У рідному селі Босівка, що на Хмельниччині, Григорій почав експериментувати, як повернувся зі служби в армії, звідки привіз кілька теплолюбних пагінців, у тому числі й добре знаної «Ізабелли». Посадив їх біля плоту, ретельно доглядав, а через три роки виноград уже повністю заволік пліт. Почав давати (на подив бувалим садівникам) гарний врожай. Тепер у селі — багато виноградників.

Експериментує Григорій Степанович і нині, живучи у Млинові. Із десятків виноградних сортів обрав для розведення шістьсім найбільш живучих. Вирощує виноград за кримською (низькорослою) технологією за допомогою так званих шпалер — натягнутих дротів, по яких плетуться рослини, отримуючи вдосталь світла і тепла.

— Були роки, що з врожаю грон виготовляв більш як 500 літрів вина, — каже Григорій Атаманюк, — а тепер з нього чавлю сік для усієї родини.

Коли захопився квітами, то керувався двома принципами: красою і бізнесом.

Спочатку розсаджував їх на клумбах для благоустрою садиби. А потім, у 90-х роках, як почався квітковий бум і до України стали завозити живі букети з Польщі, Голландії, подумав: а чому б і собі не зайнятися квітникарством? Григорій Степанович налагодив контакт з комбінатом «Квіти України», придбав якісний насіннєвий матеріал, збудував теплиці. І справа пішла — лілії, гвоздики, троянди були нарозхват.

І досі займався б вирощуванням квітів, — каже Григорій Атаманюк, — якби ціни на газ не повзли вгору, парники опалювати стало невигідно, тому й довелося переключитися на інший вид діяльності — овочівництво. Вирощую огірки, помідори. Клопоту чимало. З середини січня потрібно робити їхню закладку. А вона, я помітив, залежить від зодіакальних знаків.

Великого значення надає чоловік також якісному насінню. Воно хоч дороге, але гарантія схожості та врожайності стовідсоткова. Приміром, рік тому кожна зернина одного із сортів голландських огірків коштувала майже гривню. Але з цієї зернини врожай вимірювався не одним кілограмом.

— Колись мене полонило мисливство, — згадує Григорій Степанович. — Мав собак для полювання, ходив на лиса, дикого кабана. Але колись було на що полювати, бо про птахів і тварин дбали: у період між полюваннями їх підгодовували, створювали їм умови для розмноження. Ми, мисливці, до цих заходів також неодноразово залучалися. На жаль, нині інше ставлення до природи.

Зрештою, Григорій Степанович більше десятка років «полює» у себе вдома. Що тільки не розводив — фредок, норок, ондатр, песців, кролів, займався рибництвом і бджільництвом. Він працював викладачем у Млинівському технікумі ветеринарної медицини, був завучем цього навчального закладу, стояв біля витоків створеної на базі технікуму пасіки, яку нині небезпідставно вважають однією з найпродуктивніших і найкрасивіших в Україні. Отже, пройнявся усіма тонкощами ветеринарної справи. І це, зрештою, — ще одна запорука того, що у господарстві Григорія Атаманюка живність завжди гарно ведеться.

— Нині я завів незвичний для домашнього господарства вид птиці — перепілок, — каже спеціаліст-ветеринар. — Був у Києві на сільськогосподарській виставці, і тут свою справу зробив мій життєвий принцип — з порожніми руками не вертатися. В око впали перепілки. Придбав пару. Тепер ось маю ціле сімейство цих благородних птахів. Яйця від них, як відомо, напрочуд поживні. Добре смакують дворічній онучці Аліні, яка допомагає їх годувати. Так онука долучається до природи. І я не втомлююся їй повторювати: пошануй природу раз — і вона тебе десять раз пошанує.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: Григорій Атаманюк з онучкою Аліною господарює біля перепілок.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Не чужий

Тарас не може прокинутися після простої операції

Тарас Велігорський до 8 лютого 2007 р. здебільшого мав лише успіхи: у 2000 р. закінчив Національний медичний університет ім. О. Богомольця, у 2003р. — курси «Хірургія катаракти» (Прага), у 2006 р. — Європейську вітреоретинальну школу (Бремен, ФРН). З 2004 р. працював у київській клініці «Новий зір» лікарем-офтальмологом, згодом навіть очолив одне з її відділень. На початку 2007 р. він травмувався під час гри у футбол. Біль у нозі заважав йому оперувати, тому він вирішив обстежитися в одному з київських інститутів. Там Тарасові порадили зробити операцію, після якої він уже через три дні буде на ногах. Лікар згодився.

8 лютого того ж року було проведено фатальну операцію, після якої Тарас уже три роки (!) непритомний. Батько потерпілого Анатолій Велігорський вважає, що їхній син постраждав через халатність тих, хто забезпечував у реанімації післяопераційний догляд пацієнта. Про це він написав у листі до редакції газети «Голос України».

— З великими труднощами ми за багато місяців добилися, щоб наш син потрапив на лікування у спеціалізовану клініку нейрохірургічної реабілітації Хольтгаузен у Німеччині, — сказав він під час зустрічі. — Для цього треба було зібрати великі кошти. Я продав у серпні 2008 року будинок у передмісті Чернігова. Міністерство охорони здоров'я України виділило 65230 євро. Допомогу надали колеги сина — офтальмологи з Німеччини (Тарас був членом Європейського об'єднання катарактальних і рефракційних хірургів). Київські діагнози не підтвердилися. Німецькі фахівці визнали, що це гіпоксичне пошкодження мозку. А до цього ми витрачали, бувало, по 1000—1500 гривень на день на боротьбу з так званими інфекціями тощо. Хоча насправді це «лікування» лише руйнувало організм молодої людини. У такий спосіб інститут прикривав свій післяопераційний огріх.

Згодом надані на лікування в німецькій клініці гроші закінчилися, і цього року Тараса перевезли в Чернігів. Щоб лежачого хворого прийняла чернігівська медицина, його прописали в обласному центрі. Два місяці він був пацієнтом неврологічного відділення міської лікарні № 2.

— Та в другій половині липня сина стали активно виштовхувати з лікарні, — зазначає А. Велігорський.

Батькові вдалося через міністерство перевести сина до міської лікарні № 4. Тут Тарас уже четвертий місяць, лежить в окремій палаті. Удень за ним доглядають мати, батько. Уночі — студентки-медсестри. Але, як сказав мені в розмові один з лікарів цієї лікарні, «це не наш профіль, для нас це дуже обтяжливо, ми ставитимемо це питання перед вищестоящими інстанціями». Отже, треба знову для Тараса шукати якесь інше місце?

...Тарас лежить з розплющеними очима. Він повернув голову, моргає повіками. Таке враження, що він чує, про що ми балакаємо. Красивий молодий 31-річний чоловік. Але він не може самостійно поворухнути руками, тілом. Не може нічого сказати. Батьки купили дороге спеціальне ліжко, яке дає змогу піднімати хворого, нахиляти його тощо. Є й коляска для вивезення надвір.

— Тарас любить слухати музику, — каже батько. — Він навіть у такт похитує головою. Розпізнає, чи батьки поруч, чи чужі. Німецькі фахівці не кажуть, як наші, що він безнадійний. Вони обнадіяли нас тим, що 20 відсотків подібних хворих мають шанс на одужання. І ми стараємося допомогти йому вийти з коми. Але для цього треба лікарняна палата, регулярний огляд медиків, їхня допомога в заміні зонда тощо. Вдома він без цього буде приречений. Нам пропонують перевезти Тараса в хоспіс у Халявин, але там немає необхідних умов.

Начальник управління охорони здоров'я облдержадміністрації Володимир Ященко підтвердив, що відкритий у Халявині на 40 ліжок хоспіс розрахований на колишніх пацієнтів Чернігівської обласної психоневрологічної лікарні.

— Я знаю проблему Тараса Велігорського, — повідомив керівник, — цьому хворому треба бути в медустанові, де є насамперед реанімація.

Батьки дуже сподіваються на відкриття в Чернігові хоспісу. Начальник управління охорони здоров'я міської ради Юрій Бойко теж знайомий з ситуацією, що склалася з лікуванням Т. Велігорського.

— Проблема хоспісу для Чернігова вже давно назріла, — зазначив він. — Над цим питанням ми працюємо. Навіть планували розв'язати це питання до кінця року. Але економічна криза завадила. Думаю, що наступного року хоспіс на 25-30 ліжок в обласному центрі відкриємо. Влада враховує побажання багатьох батьків, родин. Адже в місті є чимало хворих, яким потрібний спеціальний догляд у медустановах.

— А поки що Велігорський не залишиться без уваги, — запевнив Ю. Бойко.

Що ж, будемо сподіватися на це.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

ПРО ЗАХВОРЮВАННЯ

Гіпоксія головного мозку спостерігається при порушеннях мозкового кровообігу, шокових станах, гострій серцево-судинній недостатності, поперечній блокаді серця, отруєнні окисом вуглецю та при асфіксії різного походження. Гіпоксія головного мозку може виникати як ускладнення під час операцій на серці та магістральних судинах, а також у ранньому післяопераційному періоді.

ПРОМОВИСТІ ЦИФРИ

На лікування після операції Тараса Велігорського вже витрачено майже 1,5 мільйона гривень. Це державні, спонсорські та батьківські кошти.

На знімку: Тарас Велігорський з батьком.

Фото автора.

Кіотський протокол — джерело економічного зростання

Напередодні Конференції ООН з питань зміни клімату, що пройде з 7 по 18 грудня у Копенгагені, в Інституті законодавства Верховної Ради України відбулось чергове засідання Постійно діючого семінару з питань правової та інституційної підтримки національної політики у сфері глобальних змін клімату. У роботі семінару взяли участь представники зацікавлених міністерств та відомств, міжнародних та наукових організацій, підприємницьких та фінансових установ, експерти ООН з питань зміни клімату.

Законодавча та нормативно-правова база

Відкрив засідання директор Інституту законодавства Верховної Ради України, член-кореспондент НАН України **Олександр КОПИЛЕНКО (на знімку).** У своєму виступі він зазначив, що процес ефективної імплементації Кіотського протоколу має керуватися відповідною законодавчою та нормативно-правовою базою. Інститут законодавства Верховної Ради України протягом тривалого часу бере участь у її напрацюванні та впровадженні.

Україна, як рівноправна сторона Рамкової конвенції ООН із зміни клімату та Кіотського протоколу до неї, повинна використовувати свій статус з максимальною вигодою для національних інтересів. Але окрім переваг, які надають ці угоди, існує ряд міжнародно-правових зобов'язань держави, виконання яких відкриває потенційні фінансові можливості для модернізації національного господарства. Сьогодні з різних причин законодавча та нормативно-методична база, яка має відповідати міжнародним вимогам, у цілісному вигляді не створена. Це заважає, а в більшості випадків ускладнює процес реалізації механізмів Кіотського протоколу, зокрема, торгівлі квотами на викиди парникових газів.

Оцінюючи динаміку процесу, О. Копиленко відзначив перший крок уряду у цьому напрямі — продаж близько 1,5 млн. одиниць установленої кількості до Національного реєстру Японії. Проте ця трансакція становить незначну частину від можливого для торгівлі обсягу національних квот.

Здійснюючи міжнародну передачу одиниць установленої кількості, треба обов'язково забезпечити відновлення дозволеного для торгівлі обсягу. Це можна здійснювати завдяки іншому кіотському механізму — реалізації проектів спільного впровадження.

У своїх виступах учасники семінару наголошували, що вкрай важливо швидко підготувати відповідну базу із законодавчого заохочення та стимулювання підприємств до спільної діяльності з іноземними інвесторами.

Політика подвійного виграшу, коли на підприємствах здійснюються заходи з модернізації, підвищується енергоефективність, впроваджуються енергоощадні технології з одночасним зниженням емісії парникових газів, в Україні не застосовується. Водночас у країнах Європейського Союзу до цієї діяльності залучено близько 25 тисяч великих підприємств.

У процесі обговорення також зазначалось, що в Україні існують ще кілька суттєвих обставин та бар'єрів. Це, наприклад, вимога щодо надання підприємствами достовірних даних про обсяги викидів та кількість продукції, які перевіряються міжнародними експертами. Небажання висвітлювати фактичні показники своєї діяльності є також однією з причин «обережного» ставлення наших підприємців до проектів спільного впровадження.

> **П**олітика подвійного виграшу, коли на підприємствах здійснюються заходи з модернізації, підвищується енергоефективність, впроваджуються енергоощадні технології з одночасним зниженням емісії парникових газів, в Україні не застосовується.

«Зелена скринька» СОТ

Цікавою була інформація про те, що заходи, спрямовані на виконання Кіотського протоколу, входять до так званої зеленої скриньки Світової Організації Торгівлі і, згідно з її правилами, дозволені до реалізації без жодних обмежень. Для України це може дати потрійний виграш, тому що обмеження державної підтримки у перебудові окремих секторів економіки, зокрема, агропромисловому комплексі, за належного оформлення заходів, як таких, що спрямовуються на зниження емісії парникових газів, повністю знімаються.

Представники бізнесу у своїх виступах наголошували, що намагання адміністративно регулювати діяльність підприємств додадуть непевності та ризиків у стосунки з інвесторами, стримуватимуть реалізацію проектів спільного впровадження. Натомість було б доцільно підготувати регулятивну базу із законодавчого заохочення та стимулювання вітчизняних підприємств до спільної діяльності з іноземними інвесторами.

> **О**сновними джерелами емісії парникових газів є підприємства енергетичного сектору економіки.

Представники наукових організацій наводили дані про те, що основними джерелами емісії парникових газів є підприємства енергетичного сектору економіки. Енергоємність української економіки у 2—2,5 разу вище, ніж у Польщі, Угорщині та Чехії, а в порівнянні з такими країнами, як Франція та Німеччина — країнами приблизно рівними за площею з Україною, енергоємність вища у 3—3,5 разу. Отже, у нас є величезні невикористані резерви щодо проведення заходів з енергозбереження за рахунок коштів, отриманих від реалізації проектів спільного впровадження.

Одностайною думкою та основним висновком учасників проведеної дискусії є той факт, що механізми Кіотського протоколу можуть стати ключовим джерелом фінансування заходів з модернізації економіки, енергозбереження та використання поновлюваної енергії в Україні.

Для цього потрібна тотальна професіоналізація дій на усіх рівнях — від уряду і аж до підприємств. Слід істотно активізувати й скоординувати зусилля на урядовому і парламентському рівнях, підвищити ступінь обізнаності місцевих органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування, поінформованості та зацікавленості десятків тисяч вітчизняних підприємств, щоб у час, який залишився до завершення терміну дії Кіотського протоколу, отримати реальні вигоди для модернізації національної економіки та збереження навколишнього середовища.

Інститут законодавства Верховної Ради України.

Кліматичний саміт у Копенгагені: весь світ чекає на рішення США

У понеділок у Копенгагені розпочнеться Міжнародна конференція зі змін клімату. Це — черговий крок до остаточного утвердження та підписання міжнародної угоди, що визначатиме параметри боротьби проти змін клімату після 2012 року, коли закінчиться дія Кіотського протоколу. Напередодні конференції ключові учасники майбутнього договору оприлюднили свої позиції.

Так, **Європейський Союз** заявив про готовність знизити шкідливі викиди до 30 відсотків порівняно з 1990 роком. ЄС також поставив перед собою довгострокову мету зменшити рівень викидів на 80—95 відсотків до 2050 року. Нагадаємо, що Євросоюз нині працює над угодою стосовно боротьби проти змін клімату. Документ має визначити заходи для того, щоб відвернути небезпечне підвищення температури на понад 2 градуси Цельсію від середньої температури планети в період доіндустріального розвитку. Раніше ЄС вирішив до 2020 року зменшити рівень викидів парникових газів на 20 відсотків порівняно з рівнем 1990 року. Нині це рішення підкріплене відповідним законодавчим пакетом, що встановлює чіткі норми для кожної країни союзу.

Позицію **Росії** висловив глава уряду Володимир Путін. Серед кроків назустріч світовій екологічній спільноті — обіцянка знизити викиди вуглекислого газу на **10—15 відсотків** до 2020 року та суттєве скорочення енергоємності ВВП — на 40 відсотків до зазначеного періоду. Водночас офіційна Москва ставить певні вимоги, за яких погодиться брати участь у новій угоді. Йдеться, по-перше, про те, що документ мають підписати всі країни (США — одна із найбільших забруднювачів повітря так і не ратифікували Кіотський договір). По-друге, має врахувати роль російських лісів у поглинанні CO_2. Саме цих двох пунктів не було в попередній угоді.

Нещодавно й влада **Китаю** опублікувала перший докладний план зі скорочення викидів вуглекислого газу. За інформацією Державної ради країни, Пекін планує скоротити інтенсивність викидів на **40—45** відсотків від рівня 2005 року до 2020-го. Офіційні особи країни схарактеризували план як добровільне рішення та повідомили про «значний вклад», який Китай планує внести в глобальні зусилля із розв'язання проблеми змін клімату.

Ці та інші країни чекають на рішення **США** — одного з найбільших забруднювачів довкілля. ООН сподівається, що Барак Обома привезе на саміт конкретні пропозиції зі скорочення викидів, однак ці сподівання тануть щодня. Незважаючи на бажання адміністрації Обами взятися за вирішення питання, сенат країни гальмує процес, обгрунтовуючи позицію тим, що будь-які зобов'язання вдарять по вітчизняній промисловості. Зокрема, сенатор Барбара Боксер, котра очолює експертну раду з питань захисту довкілля, вважає, що США не зможуть досягти консенсусу з проблеми до саміту в Копенгагені. Адже хоча палата представників ще в липні після важких дискусій дійшла рішення про необхідність зниження ключового показника забруднення довкілля на 17 відсотків, а профільний комітет — до 20, та остаточного затвердження цифри в сенаті очікують не раніше наступного року. В Копенгагені, на думку сенатора Боксер, американська делегація може запропонувати «щось між **17** та **25** відсотками». Більш прагматичні члени сенату заявляють про нездатність економіки країни йти на такі масштабні поступки: 14 відсотків — цей рівень видається найреальнішим Джону Рокфеллеру, сенаторові від штату Західна Вірджинія, де традиційно сильні лобістські позиції вуглепромислових корпорацій.

Тож, поки США не визначаться із тим, на які конкретно поступки готові йти заради покращення екологічної ситуації, ініціативи інших держав залишаються недостатніми. Експерти побоюються, що нездатність Вашингтона чітко визначити власні плани, може нашкодити хисткому балансу, який є на сьогодні.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Анна БОЙКО,
Тетяна ПАСОВА.

КОМЕНТАР

Координатор програми зі змін клімату Національного екологічного центру України Христина РУДНИЦЬКА:

— Хоча переговори про нову кліматичну угоду почалися 2006 року, результатів, на жаль, нині не так багато, як хотілося б. Основна проблема в тому, що не всі країни готові взяти на себе зобов'язання зі скорочення викидів парникових газів, фінансування глобального кліматичного фонду та щодо інших гострих питань. Очікувалося, що саме в Копенгагені буде прийнято документ, який прийде на зміну Кіотському протоколу, але переговори затяглися настільки, що й досі немає переговорного тексту, який усіх задовольнив би. Тож під час саміту, скоріше за все, буде укладено політичну угоду, котра встановлюватиме індивідуальні зобов'язання стосовно скорочення викидів парникових газів, прописані питання фінансування та адаптації, терміни укладення юридичного оформлення. Останнє, цілком можливо, відбудеться вже влітку.

Локомотивом прийняття нового документа є Європейський Союз, який бере на себе зобов'язання зменшити викиди від 20 до 30 відсотків, залежно від поступок інших держав. Деякі країни самостійно ставлять перед собою дуже амбітну мету. **Шотландія**, приміром, обіцяє до 2020 року викидати в повітря на **40 відсотків** менше парникових газів, **Норвегія** — на **42—46.** Навіть **Бразилія**, котра належить до країн, що розвиваються, і не мусить брати на себе жодних зобов'язань, збирається скоротити вирубування тропічних лісів та викиди парникових газів (на **36—39 відсотків**).

Очевидно, що доля документа залежить від політичної волі окремих держав. Приміром, США при президентові Буші була аутсайдером у цьому плані — вони так і не ратифікували Кіотський протокол. Новий президент Обама активніше йде назустріч кліматичним вимогам. Утім, поки виходить так, що нині на рішення США чекає весь світ.

Що стосується позиції **України**, то вона неоднозначна. З одного боку, вона декларує зменшення викидів парникових газів на **20 відсотків** від рівня 1990 року. Але якщо врахувати, що нинішня інтенсивність забруднення атмосфери Україною становить лише 45 відсотків від рівня 1990 року, то навіть така обіцянка фактично означає збільшення викидів приблизно на 70 відсотків. Тобто складається парадоксальна ситуація, коли всі країни їдуть на переговори з обіцянками зменшити або стабілізувати викиди, а Україна, яка входить до двадцятки найбільших забруднювачів повітря у світі, — єдина їде із такою неконструктивною позицією.

Директор інституту геологічних наук НАН України, доктор геолого-мінералогічних наук, професор Петро ГОЖИК:

— У цьому питанні є надзвичайно багато аспектів. Якби не було вирубано 41 відсоток лісів на планеті, то оцей надлишок CO_2 давно вже був би поглинутий лісовими масивами. Крім того, не треба забувати, що ми теж дихаємо, виробляючи вуглекислий газ, а населення Землі останнім часом зросло. Також важливу роль у формуванні клімату відіграє Антарктида. Її панцир формувався багато мільйонів років. Щоб сформувати цей крижаний коровай, треба, щоб п'ятсот років усі річки віддавали води виключно на його створення. Можете собі уявити об'єм цього панцира? І звичайно, його стан впливає на клімат нашої планети. Якщо ми його порушимо, це призведе до незворотних змін.

У світі вирубано 41 відсоток лісів на планеті

Українська універсальна біржа 18 грудня 2009 року об 11-00 год. за адресою: м. Луганськ, кв. Ленінського комсомолу, 11, проводить цільовий аукціон з продажу активів платника податків Державного підприємства "Групова збагачувальна фабрика "Слов'яносербська", код ЄДРПОУ 36090220 (Луганська обл., Слов'яносербський р-н., смт. Лозівський)

№ п/п	Номер лоту	Назва та характеристика	Місцезнаходження	Початкова ціна продажу активу, грн., в т.ч. ПДВ
	5000	**Нежитлові будівлі, споруди та обладнання, а саме:**		**1 446 132,00**
1.		- ваги вагонні ВЦ-150, 1972 р. випуску, загальний стан задовільний, знаходиться в робочому стані, в комплекті. Призначені для завантажування вантажних вагонів, вантажність -150тон, інв.№ 757	Луганська обл., Слов'яносербський р-н, смт. Лозівський, вул. Леніна, 36	
2.		- головний корпус, літ. А-9, інв.№ 1, площа 7246 м2, рік побудови 1958, кількість поверхів-9, фундамент та цоколь -армірований моноліт, стіни -арміровані колони, цегла, перегородки-цегла, підлога-цем.стяжка, дах - рубероїд на бітумній мастиці, прорізи-вікна, двері (дерев'яні), сходи-з/б плита	Луганська обл., Слов'яносербський р-н, смт. Лозівський, вул. Леніна, 36	
3.		- будівля породного комплексу, літ. Ш-3, інв.№ 1050, площа 266,4 м², рік побудови 1983, кількість поверхів-3, фундамент та цоколь-з/б колони, стіни-з/б панелі, підлога-бетонна , дах толь по плитам, прорізи-вікна, двері (дерев'яні)	Луганська обл., Слов'яносербський р-н, смт. Лозівський, вул. Леніна, 36	
4.		- склад вугільної продукції, інв.№14	Луганська обл., Слов'яносербський р-н, смт. Лозівський, вул. Леніна, 36	
5.		- породний відвал, інв.№ 1133	Луганська обл., Слов'яносербський р-н, смт. Лозівський, вул. Леніна, 36	
6.		- яма поставленого вугілля, пд. 1,інв.№ 27, площа 67,3 м², рік побудови 1969, кількість поверхів-1, фундамент та цоколь-копка котловану, стіни-3/б блоки, підлога-бетонна, прорізи-двері	Луганська обл., Слов'яносербський р-н, смт. Лозівський, вул. Леніна, 36	
7.		- головний корпус, літ. Б-9, інв.№ 9001, рік побудови1958, кількість поверхів-9, фундамент та цоколь-монолітний залізобетонний, стіни-цегляні, перегородки-цегла, підлога-бетонна, дах - рубероїд на бітумній мастиці, прорізи-вікна (дерев'яні), двері (металеві) сходи-з/б плита	Луганська обл., Слов'яносербський р-н, м. Зимогір'я, вул. Шахтна, 5	
8.		- породний комплекс, літ. К-3, інв.№ 90010, площа 282,м²	Луганська обл., Слов'яносербський р-н, м. Зимогір'я, вул. Шахтна, 5	
9.		- вантажна вежа, літ. И-1, інв.№ 90011, площа 88,1 м², рік побудови 1958, кількість поверхів-1, фундамент та цоколь-з/б блоки, стіни-з/б плити, цегляні, підлога-цементна стяжка, дах-рубероїд на бітумній мастиці, прорізи-вікна (склоблок), двері (металеві)	Луганська обл., Слов'яносербський р-н, м. Зимогір'я, вул. Шахтна, 5	
10.		- породний відвал, інв. № 1549	Луганська обл., Слов'яносербський р-н, м. Зимогір'я, вул. Шахтна, 5	

Ознайомитись з активами можна щоденно з 9.00 до 17.00 год., крім вихідних та святкових днів за місцем їх знаходження, зателефонувавши попередньо за тел.: (0642) 34-36-54; 59-04-84.

Прийом заявок на участь у цільовому аукціоні проводиться за адресою: м. Луганськ, вул. Совєтская, 20б, оф. 414 та закінчується 16 грудня 2009 року о 17.00 год.

Учасники цільового аукціону:

- сплачують реєстраційний внесок у розмірі 17,00 грн., в т.ч. ПДВ, на п/р організатора цільового аукціону (УУБ) № 26009000013004 в ПАТ "Індекс-банк", МФО 331661, код ЄДРПОУ 25158707- одержувач Українська універсальна біржа;
- вносять гарантійний внесок у розмірі 10% (без ПДВ) від початкової вартості активу на п/р організатора цільового аукціону (УУБ) № 26005012100025 в ВАТ "Піреус Банк МКБ", МФО 300658, код ЄДРПОУ 25158707- одержувач Українська універсальна біржа.

Квитанції про сплату подаються разом з заявкою на участь у цільовому аукціоні.

Аукціонний комітет знаходиться за адресою: м. Луганськ, вул. Совєтская, 20б, оф. 414, тел. (0642) 34-36-54, факс: (0642) 59-04-84.

Додаткову інформацію щодо умов участі у цільовому аукціоні можна отримати за адресою: м. Луганськ, вул. Советская, 20б, оф. 414, тел. (0642) 34-36-54; 59-04-84 та на сайті УУБ www.uub.com.ua.

Розпорядок роботи УУБ: понеділок - п'ятниця з 8.00 до 17.00 год.

Міністерство охорони навколишнього природного середовища України
оголошує конкурс на заміщення вакантної посади:

генерального директора Північного державного регіонального геологічного підприємства «Північгеологія», яке знаходиться за адресою: 02088, м. Київ, пров. Геофізиків, 10.

Вимоги до кандидатів: громадянство України, вища освіта відповідного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, досвід успішної роботи з управління підприємством, довідка про відсутність судимості, медична довідка.

Документи приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення про конкурс за адресою: м. Київ, вул. Урицького, 35, каб. 427.

Інформація про напрями діяльності підприємства, умови конкурсу, перелік документів та вимоги до конкурсантів - за електронною адресою (www.menr.gov.ua).

Телефон для довідок: 206-33-10.

Благодійне християнське товариство «Дім милосердя» повідомляє про Загальні збори Товариства, які відбудуться 11 грудня 2009 року за адресою: м. Ірпінь, вул. Спартака, 3. Початок зборів о 09:00 год.

Порядок денний:

1. Затвердження прийняття в члени Товариства за рішенням Правління Товариства.

Для реєстрації та участі у Загальних зборах Товариства, члени повинні мати при собі паспорт, або інший документ, що посвідчує особу. Довідки за телефоном: 04597-92-110.

Уповноважена особа
Шумейко Т. Ф.

Постановою Господарського суду Херсонської області від 18.11.2009 р. по справі № 12/22-Б-09 СТОВ «Приазовський» (ЄДРПОУ 03784344, Херсонська область, Генічеський р-н, с. Озеряни, вул. Леніна, 61) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Косовського В'ячеслава Станіславовича (ліц. АВ № 081136 від 01.08.06 р., 73000, м. Херсон, пр. Військовий, 6, каб. 216, тел. 0 (552) 494389).

Господарський суд Хмельницької області (майдан Незалежності, 1, м. Хмельницький, 29000) постановою у справі № 3/201-Б від 19.11.2009 р. визнав банкрутом приватне підприємство «Фірма Сігма-Плюс», м. Хмельницький, пров. Козацький, 47/1, кв. 70, код ЄДРПОУ 34382228, р/р 26004155190600 в ХФ «Приватбанк», МФО 315405.

Ліквідатором призначено Яковлєва О. О., ліцензія АВ № 347115 від 23.07.2007 р. Адреса: 29017, пр. Миру, 70/3, кв. 24, м. Хмельницький.

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Київської обл. (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) по справі № Б3/306-09 від 19.11.2009 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відносно Товариства з обмеженою відповідальністю фірма «Адат» ЛТД (09350, Київська обл., Володарський р-н, с. Завадівка, вул. Комсомольська, 68-А, р/р 26003385099161 в Київській ОФ АКБ «Укрсоцбанк», м. Київ, МФО 321013, ЄДРПОУ 20600601).

Ліквідатором по справі призначено Арбітражного керуючого - Косинську Л. В. (03164, м. Київ, вул. Осіння, 98), ліцензія АВ № 081199 від 14.08.2006 р.

ФОП Скарбенчук Віктор Федорович (ідентифікаційний код: 2500604296) повідомляє про припинення своєї діяльності шляхом ліквідації.

Претензії до фізичної особи - підприємця приймаються протягом 2-х місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 09000, Київська область, м. Сквира, вул. Богачевського, 9.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 17.11.2009 року по справі № 15/267-Б-28/300-Б Товариство з обмеженою відповідальністю "Д.І.О." (03040, м. Київ, пр-т. 40-річчя Жовтня, 88, код ЄДРПОУ 30467611, п/р № 26007001493 в КФ КБ "ЗАХІДІНКОМБАНК" м. Києва, МФО 320951), було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Кебкала Олександра Михайловича (02068, м. Київ, пр-т. Григоренка, 7-В, кв. 51; ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства від 16.10.2006 року, серії АВ № 158273).

Претензії кредиторів приймаються у встановлений законодавством України строк.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ДВАТ "Автобаза" ДП ДХК "Жовтеньвугілля" повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів.

На конкурс виставляються активи ДВАТ "Автобаза" ДП ДХК "Жовтеньвугілля": 1. Будівлі та споруди, які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Харцизьк, вул. Даргомижського, 10, початкова ціна продажу - 105917,25грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 10591,73грн. 2. Будівлі та споруди, які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Кіровське, вул. Панфілова, 14, початкова ціна продажу - 21857,49грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 2185,75грн. 3. Обладнання у кількості - 22 одиниці, які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Харцизьк, вул. Даргомижського, 10, початкова ціна - 19584,53грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1958,45грн. 4. Транспорті засоби - 32 одиниці, які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Харцизьк, вул. Даргомижського, 10, початкова ціна продажу - 137715,90грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 13771,59грн. 5. Транспорті засоби -2 одиниці, які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Харцизьк, вул. Даргомижського, 10, початкова ціна продажу - 5684,46грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 568,45грн. 6. Транспорті засоби -2 одиниці, які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Харцизьк, вул. Даргомижського, 10, початкова ціна продажу - 2979,73грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 297,97грн. 7. Транспорті засоби -23 одиниці, які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Харцизьк, вул. Даргомижського, 10, початкова ціна продажу - 25074,70грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 2507,47грн. 8. Транспорті засоби -2 одиниці, які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Харцизьк, вул. Даргомижського, 10, початкова ціна продажу - 10167,50грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1016,75грн. 9. Транспорті засоби -16 одиниці, які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Харцизьк, вул. Даргомижського, 10, початкова ціна продажу - 18669,32грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1866,93грн. З фіксованими умовами конкурсу, додатковою інформацією для покупців, складом та технічними характеристиками активів, що виставляються на конкурс, можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ЄДРПУ 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних днів з дати публікації в газеті до 13.00 год. 28 грудня 2009р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 05 січня 2010р. об 11.00 год. у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: 83001, м. Донецьк, пр - Комсомольський, 8 Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санацією ДВАТ "Автобаза" ДП ДХК "Жовтеньвугілля".

Довідки за телефонами: 062 - 304-77-83, 304-37-21.

ЗАТ Торгівельний дім «Веста» (код ЄДРПОУ 13520764)

повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів 20 січня 2010 р. о 13-00 годині за адресою: 84601, м. Горлівка-1, пр. Леніна, 6, актовий зал.

Порядок денний:

1. Про обрання Лічильної комісії, Голови та Секретаря загальних зборів акціонерів Товариства і затвердження регламенту роботи позачергових загальник зборів акціонерів ЗАТ ТД «Веста».
2. Про припинення ЗАТ ТД «Веста» шляхом перетворення у ТОВАРИСТВО З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ТОРГІВЕЛЬНИЙ ДІМ «ВЕСТА».
3. Про порядок і строки припинення ЗАТ ТД «Веста» шляхом перетворення у ТОВАРИСТВО З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ТОРГІВЕЛЬНИЙ ДІМ «ВЕСТА».
4. Про комісію з припинення ЗАТ ТД «Веста».
5. Про обрання персонального складу комісії з припинення ЗАТ ТД «Веста».
6. Про порядок та строки заявлення вимог кредиторами ЗАТ ТД «Веста» в зв'язку з його припиненням шляхом перетворення у ТОВАРИСТВО З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ТОРГІВЕЛЬНИЙ ДІМ «ВЕСТА».
7. Про порядок та строки викупу акцій ЗАТ ТД «Веста».
8. Про порядок, строки та умови обміну акцій ЗАТ ТД «Веста» на частки в статутному (складеному) капіталі ТОВАРИСТВА З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ТОРГІВЕЛЬНИЙ ДІМ «ВЕСТА».

Реєстрація акціонерів відбудеться за місцем проведення зборів. Початок реєстрації 12-00, закінчення реєстрації 13-00. При собі мати: паспорт, або документ, який посвідчує особу, а представникам акціонерів доручення на право участі у зборах.

З документами необхідними для прийняття рішення з переліку питань, що виносяться на голосування акціонери можуть ознайомитись за адресою: 84601, м. Горлівка, пр. Леніна, 6, ЗАТ ТД «Веста».

Правління товариства.

ПЕРША УКРАЇНСЬКА МІЖРЕГІОНАЛЬНА ТОВАРНА БІРЖА
12 січня 2010 р. об 11.00 год. проводить аукціон.

Лот 1. Газопровід високого тиску Росоша - Удич Теплицького р-ну Вінницької обл., діаметром 219 мм, протяжністю 5767 м з блочним ГРП в с. Удич. Стартова ціна - 892430,00 грн. з ПДВ.

Лот 2. Технічне переозброєння ТЕЦ на спалювання газоподібного палива (газопровід високого тиску діаметром 219 мм, протяжністю 130 м, від ГРП до будівлі ТЕЦ; ШРП, газове обладнання і внутрішні газопроводи ТЕЦ). Стартова ціна - 166590,00 грн. з ПДВ. Об'єкт продажу належить підприємству-банкруту ТОВ «Агрофірма «Удицький цукровий завод», код ЄДРПОУ 30555503.

Учасникам аукціону для їх реєстрації необхідно подати заявку за 3 (три) дні до призначеної дати аукціону, проплатити реєстраційний збір біржі та гарантійний внесок у розмірі 10 (десять) відсотків від стартової ціни об'єкти на рахунок біржі.

Аукціон відбудеться за адресою: м. Вінниця, вул. Козицького, 46. Додаткова інформація за тел.: (0432) 67-11-57.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 17.11.2009 року по справі № 15/268-Б-28/301-Б Товариство з обмеженою відповідальністю "Компанія "РТВ" (03127, м. Київ, пр-т. 40-річчя Жовтня, 120, корп. 1, код ЄДРПОУ 32244880, п/р № 26008040165100 в КФ ЗАТ "ДОНГОРБАНК" м. Києва, МФО 380065), було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Кебкала Олександра Михайловича (02068, м. Київ, пр-т. Григоренка, 7-В, кв. 51; ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства від 16.10.2006 року, серії АВ № 158273).

Претензії кредиторів приймаються у встановлений законодавством України строк.

ТОВ «Небесні Крила» (ЄДРПОУ: 34716016, юридична адреса: 03040, м. Київ, вул. Бурмістенка, буд. 11, 1-й поверх, кім. № 1) повідомляє про продаж 100% частки статутного капіталу підприємства. Пропозиції приймаються протягом місяця.

Телефон для довідок: 044 585 17 67.

Втрачені страхові стікери:

з СН/327609, СН/329463, СН/330171, СН/331247, СУ/521505, СЦ/112014, СЦ/112424, СЦ/115206, СЦ/117218, СЦ/117459, СЦ/117468, СЦ/891121, СЦ/892108, СЦ/892I29, СЦ/895749, СЮ/026873, СЮ/746731, СЮ/755843, СЮ/886348, СЮ/886363, СЮ/891904, СЮ/891906, СЮ/891907, СЮ/025139 - **вважати недійсними. ЗАТ НФСК «ДОБРОБУТ».**

Втрачені страхові поліси:

ВС/931357, ВС/931363, ВС/3009606, ВС/8182010, ВС/8182017, ВС/8188956, ВС/8660854, ВС/8660857, ВС/8660860, ВС/7438880 - **вважати недійсними. ЗАТ НФСК «ДОБРОБУТ».**

КУРІНЬ

№ 231 (4731) СУБОТА, 5 ГРУДНЯ 2009

5 грудня в Україні хмарно, у більшості областей мокрий сніг, дощ. Уночі й уранці місцями слабкий туман. Вітер південно–східний, північно–східний, 5–10 м/с, на півдні місцями 15—20 м/с. Температура вночі 0—5 градусів тепла, місцями 1—2 морозу, удень 1—7 градусів тепла, на півдні вночі 2—8, удень 5–14 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 5 ГРУДНЯ

■ **1904.** Народився живописець і графік, Шевченківський лауреат Михайло Дерегус. ■ **1917.** У Радянській державі ухвалено декрет про суд, який запроваджував нові юридичні органи, а також революційні трибунали. ■ **1933.** У США скасовано ухвалений **1919** року так званий сухий закон. ■ **1934.** У Туреччині надано виборчі права жінкам. ■ **1945.** У Німеччині засновано російське видавництво «Посев», яке згодом стало базою «тамвидаву». ■ **1951.** У Брюсселі створено Міжнародну організацію з міграції. ■ **1972.** Помер письменник, Шевченківський лауреат Андрій Головко («Бур'ян», «Пилипко», «Артем Гармаш» та ін.). ■ **2007.** У Києві після реставрації відкрито Золоті ворота.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

1

Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.

2

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Політик у стоматолога

Один політик, злющий, язикатий
(Його, либонь, мегера народила),
Прибіг в лікарню зуби лікувати
І стогне: «Поможіть! Терпіть несила!»
А стоматолог усміхнувся в вуса
І інструменти всі відклав недбало:
«Я б допоміг вам, пане, та боюся
У вашім роті виявити жало!»

Петро РЕБРО,
лауреат премії імені Остапа Вишні.

Аварійна ситуація

Світло в кінці тунелю може бути зустрічним поїздом!

Йосип БІЛОСКУРСЬКИЙ.

Свиняче серце

КАЗКА

Три точних діагнози раку: рак горла — від брехні, рак печінки — від тріпання нервів іншим, рак легенів — від стромляння носа не у свої справи.

Як відомо було ще в сиву Давнину, а нам — звідтоді, осередком душі є серце, і якщо хто має серце, має, відповідно, і душу. Відповідну своєму серцю.

Однак у сиву Давнину не знали, що серце людини й серце свині однакові не тільки за розміром чи формою, але й за змістом: вони, як установила нинішня Наука, взаємозамінні!

І хоча ніхто ніколи не замінив серце жодній свині на людське, людям почали замінювати їхні серця на свинячі, хворі — на здорові, причому, дедалі більше й більше.

Звичайно, при цьому змінюється і душа, як хвора — на здорову, однак тепер у людському тілі виявляється свиняча душа замість людської! Більше того, свинячі душі не тільки множаться, а й розмножуються! Оскільки поєднуються.

Утім, можливо, це ніяка не трагедія для людства, а, навпаки, благо. Оскільки свині не мають людських пороків і порівняно з людьми — сущі ангели.

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

ДОШКА ПОШАНИ

Модний вибір

Давид Жванія, народний депутат:

— Якщо в 2004 році був вибір між чорним і білим, то тепер у нас вибір між Луї Віттоном і страусячими черевиками.

Від чергового:

— Не розумію, чого ви так побиваєтесь. У понеділок ви вдягаєте Луї Віттон, а у вівторок — взуваєтесь у страусячі черевики!..

Любов до дна! Природного

Володимир Путін, Прем'єр-міністр РФ:

— Я люблю Україну. Люблю її народ. Адже країна — це насамперед люди, а не якісь її природні ресурси...

Від чергового:

— Скажемо по секрету, вона вас теж любить! Просто їй зараз ніколи — вона працює. Щоб розплатитися за ваші природні ресурси!

Усім кранти!

Андрій Іванчук, голова партії «Фронт змін» (вручаючи Арсенію Яценюку гайковий ключ):

— Щоб у вас був інструмент закрутити всі гайки, які були колись у нашій сильній країні!

Від чергового:

— Не беріть ключа! Бо тоді ваші вороги скажуть, що ви — сантехнік!

Ключ до перемоги

Анатолій Гриценко, кандидат у Президенти (про Арсенія Яценюка):

— Він пішов на війну з корупцією, але забув узяти боєприпаси.

Від чергового:

— Навіщо боєприпаси, коли в нього є гайковий ключ?!

Про ментівські звички

Юрій Луценко, міністр внутрішніх справ:

— Коли я йому відповів, що ніколи в коаліцію з бандюками не вступав і вступати не збираюся, то відповідь Ющенка мене шокувала: «Юро, кинь свої ментівські звички і запам'ятай: кожного, хто до мене заходить у галстуку, ти ніколи не посадиш».

Від чергового:

— Юрію Віталійовичу, ви самі винні. Треба було до Президента не в галстуку людей заводити, а в наручниках, трусах і з поліетиленовим пакетом на голові й казати: «Знайомтесь — бандюк!»

Політичні преферанси

Василь Кисельов, народний депутат від Партії регіонів (про те, чому його «пішли» з партії):

— Там на тебе дивляться, як на божевільного: ну як це так, він повстав... Там вважають, що є один великий, а решта — шістки...

Від чергового:

— Та не слухайте ви цих поганих картярів! Вони звикли, що в підкидному дурні погони починають вішати з шістки... А до преферансу вони ще не доросли.

Підслуханий анекдот

Інна Богословська, кандидат у Президенти (про гендерне питання):

— Є чарівний анекдот, коли два дядьки в лазні сидять і вже допилися до стану. І один другому каже:

— Ти коня на скаку зупиниш?

— Та ти що, уб'є ж!

— А в палаючу хату ввійдеш?

— Та ти що! Дах упаде — загину!

— От за це тебе й люблю. Давай вип'ємо за те, що ти — не баба!

Від чергового:

— А цей анекдот міг і так закінчуватися: «...От за це я тебе й люблю. Давай вип'ємо, тільки тихо, а то Богословська підслуховує».

Іди ти в баню!

Віктор Янукович, лідер Партії регіонів (про дії влади під час епідемії грипу):

— Ніякого поспіху не повинно було бути, як-то кажуть, бігати, як голий по бані...

Від чергового:

— Ви знов усе переплутали! Бо кажуть: поспіх доречний у лові бліх, квапиться, як голий купатись, а коли згадують про лазню — читайте заголовок...

Мал. Миколи КАПУСТИ, Михайла САЧКА, Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

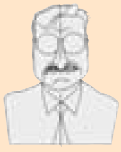

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 02660 м. Київ, вул. Алма-Атинська, 2/1, тел. (044) 451-86-70
Зам. 15725

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»